



மார்ச் • 2010 தமிழ் தகவல் நடுவத்தின் மாதாந்த வெளியீடு • இதழ் 17

உள்ளியது எய்தல் எளிதுமன் மற்றுந்தான்
உள்ளியது உள்ளப் பெறின். (குறள் 540)

ஒரு குறிக்கோளை மனதில் வைத்து அதை
நோக்கி உறுதியாகச் செயலாற்றினால்
அதனை எளிதில் அடைய முடியும்.

It is easy to achieve one's objective if the mind is
set firmly on it.



தீட்சி

சிறை
கீடய 3

சமூகத்
தகவல் 7
இணைப்பு

From the
pages of
Hansard 15

வாழ்வும்
வளமும் 4

The Peoples and Cultures
of Prehistoric Sri Lanka
THE MEGALITHIC CULTURE
OF ANCIENT SRI LANKA 13

இலங்கைத் தமிழர் விவகாரங்கள் வல்லாதிக்க அரசியலில் பகடைக் காய்கள்!

அ. சிவபாதசுந்தரம்

வேறு நாட்டின் தலையீடு

இரு நாடுகள் அல்லது ஒரு நாட்டில் வாழும் இரு இனங்கள்/ குழுமங்கள் ஆகியவற்றிற்கிடையேயான புரையோடிப்போன பூசல்களாலும் முரண்பாடுகளாலும் தொடரும் சண்டையைத் தாமாக்கவே சமூகமாகத் தீர்க்க முடியாத நிலைமை ஏற்படும் பட்சத்தில், போரிடும் இரு தரப்பினர்களுக்கும் இடையே ஒரு இணக்கத்தை ஏற்படுத்தி ஓரளவு சமூக நிலையை நிறுவுவதற்கு வேறொரு நாட்டின் தலையீடு அத்தியாவசியமாகிறது.

ஆனால் அந்த வேறு நாடு, போரிடும் இரு தரப்பினரது நாட்டிலும் பார்க்க இராணுவ ரீதியாக அதிக வலிமை, அதனது சொந்த பாதுகாப்பு, பொருளாதார, அரசியல் நலன்களுக்கு போரில் ஈடுபட்டிருக்கும் நாட்டின் இன்றியமையாமை, சமரசத்திற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட உடன் படிக்கையை மீறாதிருப்பதற்கு வேண்டிய அழுத்தங்களை அவ்வப்போது இரு தரப்பினருக்கும் பிரயோகிப்பதற்கான சக்தி - ஆகிய தகமைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளதாக இருத்தல் வேண்டும்.

இதுதான் சரித்திரபூர்வமானதும், யதார்த்தமானதும், தவிர்க்க முடியாததுமான அரசியல் உண்மையாகும்!

அந்த வகையில், வெறும் பேச்சுக்களோடும் பயமுறுத்தல்களோடும் நின்று விடாது, இலங்கையின் இனப் பிரச்சனையில் தலையிட்டு, அனைத்து சமூகங்களும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலைமையை நோக்கி அதற்கான நிகழ்ச்சி நிரல்களைக் காத்திரமாக நகர்த்தக்கூடிய மேற்குறிப்பிடப்பட்ட தகமைகளுடன் ஒரு வேறு நாடு எது எனப் பார்ப்போமானால், அது சில மைல்கள் தொலைவிலேயே தன் எல்லைகளைக் கொண்டும், இலங்கையின் தமிழ் மக்களுடன் மொழியாலும், கலை கலாச்சாரங்களாலும் நெருக்கமான தமிழ்நாட்டை உள்ளடக்கிய - இந்தியாதான்!

இன்னுமொரு யதார்த்தத்தை நாம் மனதில் கொண்டாக வேண்டும். எந்த நாடுமே தன் சொந்த நலன்களும் சம்பந்தப்பட்டால் அன்றி, பாதிக்கப்பட்ட எந்தப் பகுதியினர் மீதும் பரிவு அல்லது மனித உரிமை ஆகிய உணர்வுகளால் மட்டுமே உந்தப்பட்டு பிற நாடுகளில் தலையிடுவதில்லை. இதற்கு இந்தியா மட்டும் விதி விலக்கல்ல! - இந்தியா தன் சொந்த நலன்கள் கருதியே இலங்கையில் தலையிடும்! எனவே "இந்தியா சுயநலம் கொண்டது" என யாராவது வசைபாடினாலோ சபித்தாலோ அது அவர்களது உலக அரசியல் அறியாமையேயாகும்!

ஆதலினால், தமிழர்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய செயற்பாடுகளும் தூரநோக்கும் உள்ள உண்மையான தமிழ்த் தலைவர்கள், தமிழர்களின் நலன்களும் இந்தியாவின் சொந்த நலன்களும் முரண்படாது ஒன்றுக்கொன்று ஒத்திசைவாக இயங்க வைப்பதையே சரியான அணுகு முறையென மேற்கொள்வார்.

மற்றைய நாடுகளின் ஈடுபாடு

இலங்கைத் தமிழ் விவகாரங்களில் இந்தியா மட்டுமல்ல மற்றைய நாடுகள் தலையிடுவதானாலும்,



The IPKF Memorial in Sri Lanka
The un-inaugurated memorial in Sri Lanka
dedicated to the 1155 soldiers who were killed with
the Indian Peace Keeping Force.

அது அவர்களின் சொந்த நலன்கள் சார்ந்ததாகவே இருக்கும். மனித உரிமைகள், ஜனநாயக விழுமியங்கள் என்பதெல்லாம் தங்களது சொந்த நலன்களுக்காக தலையிட்டு தங்களது ஆதிக்கத்தை மேலாங்கச் செய்வதற்கு அல்லது தமக்குச் சாதகமில்லாத நாடுகளின் ஆதிக்கத்தை மழுங்கடிப்பதற்கே!

ஒரு காலகட்டத்தில் மற்றைய நாடுகள் இலங்கையை இந்தியாவின் ஆதிக்கத்துக்குள் முழுதாக விட்டன. அதனால்தான், ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனாவின் தலைமையிலான இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு-அது அமெரிக்கா சார்பாக இருந்தும் - தமிழ்ப்பகுதி மக்கள் இலங்கை இராணுவத்தின் முற்றுகைகளுக்கு ஆட்பட்டபோது, போர் விமானங்கள் மூலமாக உணவுப் பொதிகள் விநியோகித்து

2ம் பக்கம் பார்க்க...

குவிக்கப்பட்ட பிணங்களின்
மத்தியில் பிரிக்கப்பட்டன
உனக்கான தேசமும் எனக்கான மானமும்

- யாரோ -



இலங்கைத் தமிழர்...

1ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

இலங்கையின் இறையாண்மையை உதாசீனம் செய்து இந்தியா அழுத்தங்கள் கொடுத்த போதும், தனது இராணுவத்தை இலங்கையில் இறக்கியபோதும் மற்றைய நாடுகள் வாளாவிருந்தன. அதற்கு இன்னொரு காரணம்: 20 மில்லியன்கள் மட்டுமேயான சனத்தொகை கொண்ட இலங்கையிலும் பார்க்க 1,000 மில்லியன்கள் கொண்ட இந்தியாவின் சந்தை மேற்கத்திய நாடுகளுக்குத் தேவையாக இருந்தது! இலங்கை அரசிற்கும் புலிகளுக்கும் இடையே நடைபெற்ற ஒஸ்லோ பேச்சு வார்த்தைகளின் போதும் - அதில் இந்தியா நேராகப் பங்கு பற்றாதி ருந்தும் - நோர்வே, ஜப்பான் ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகள் அவ்வப்போது தவறாது இந்திய அதிகாரிகளைச் சந்தித்து நடவடிக்கைகளைத் தெரிவித்து வருவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தமை இலங்கை விவகாரங்களில் இந்தியாவின் ஈடுபாட்டிற்கான அங்கீகாரமே!

ஆனால், சமீப காலமாக இலங்கை உலக நாடுகள் சிலவற்றின் வல்லாதிக்கத்திற்கான ஆடுகளமாகி, இலங்கைத் தமிழர்களின் விவகாரங்கள் அதில் பகடைக்காய்களாகி விட்டன!

மேற்கு நாடுகள் மேற்கொண்ட இஸ்லாமிய அடிப்படையிலான பயங்கரவாதத்திற்கு எதிராக மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து புலிகள் இயக்கமும் இந் நாடுகளால் தடைசெய்யப்பட்டன. எனினும், இந் நாடுகள், புலிகள் சார்பாக வெளிப்படையாகவே இயங்கிய பலரைப் பற்றிய பாராமுகம், அந் நாடுகளில் புலிகளுக்கு ஆதரவாக சட்டங்கள் ஒழுங்குகளை மீறி நடாத்தப்பட்ட நீண்ட ஆர்ப்பாட்டங்களினால் பெரும் பணச் செலவும் பொதுமக்களுக்கு அசௌகரியங்கள் ஏற்பட்டபோதும் அவற்றை நிறுத்த முயற்சிக்காமை, புலிகளின் தலைமைத்துவம் அழிக்கப்படும் நிலைமை நேர்ந்தபோது அதனைக் காப்பாற்ற முயற்சிகள் ஆகியவற்றை மேற்கொண்டன. இதற்கு இரண்டு காரணங்களைக் கூறலாம்.

ஒன்று, அந்நாடுகளில் வாழும் கணிசமான தமிழ் வாக்காளர்களைத் திருப்திப்படுத்தி அவர்களது ஆதரவைத் தக்க வைப்பது; இரண்டாவது, புலிகளைத் தொடர்ந்தும் இயங்க வைத்து இந்தியாவிற்குத் தலையிடையைக் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பது!

ஆனால், புலிகளின் இருப்பு தனது நலன்களுக்கு எதிரான சக்திகளுக்குத் துணை போவதாக அமைகிறது என்று கணித்துக் கொண்டமையினால், புலிகள் இல்லாமலாக்கப்பட வேண்டும் என இந்தியா தீர்மானித்து விட்டது.

சீனாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்குமோ, இலங்கை இந்தியாவின் கைகளுக்குள் முழுதுமாகச் சென்று விடாமல் தாங்களும் அதில் ஒரு பங்கு பெற்றிட வேண்டுமென்ற முனைப்பு!

இலங்கைத் தமிழர் விவகாரங்கள் வல்லாதிக்கப் போட்டியில் பகடைக்காய்களாகி விட்டன என்பது போரின் கடைசி நாட்களில் மேலும் துல்லியமாகியது. இந் நாட்களில், புலிகளுக்கு எதிரான யுத்தத்தில் இலங்கை மனித உரிமைகளை மீறுவதாகக் கண்டனம் தெரிவிக்கும் ஒரு பிரேரணையை மேற்கு சார்பு நாடுகள் ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் சபையில் கொண்டு வந்தன.

ஆனால், ஆசிய பிராந்தியத்தில் மேற்கின் ஆதிக்கத்தை எதிர்க்கும் நாடுகள் ஒன்றிணைந்து அப் பிரேரணைக்கு எதிராக வாக்களித்தது மட்டுமின்றி, இலங்கை அரசிற்கு சார்பாக யுத்தத்தில் இடம் பெயர்ந்தோரை மீள்குடியேற்றம் செய்வதற்கு இலங்கை அரசிற்கு உதவிகள் நல்கவேண்டுமென்ற - ஒரு மாற்றுப் பிரேரணையைச் சமர்ப்பித்து அதனைப் பெரும்பான்மையான நாடுகளின் ஆதரவைப் பெற்று நிறைவேற்றியும் விட்டன!

இலங்கைக்கு சார்பான பிரேரணைக்கு ஆதரவு அளித்த நாடுகளில் இந்தியா, சீனா, தென் ஆபிரிக்கா, கியூபா(இந்த இரு நாடுகளும் தமது நாடு களில் அடக்குமுறைக்கு எதிராகப் போரிட்டன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது) ரஷ்யா, இரான் ஆகியவையும் உள்ளடங்கும்!



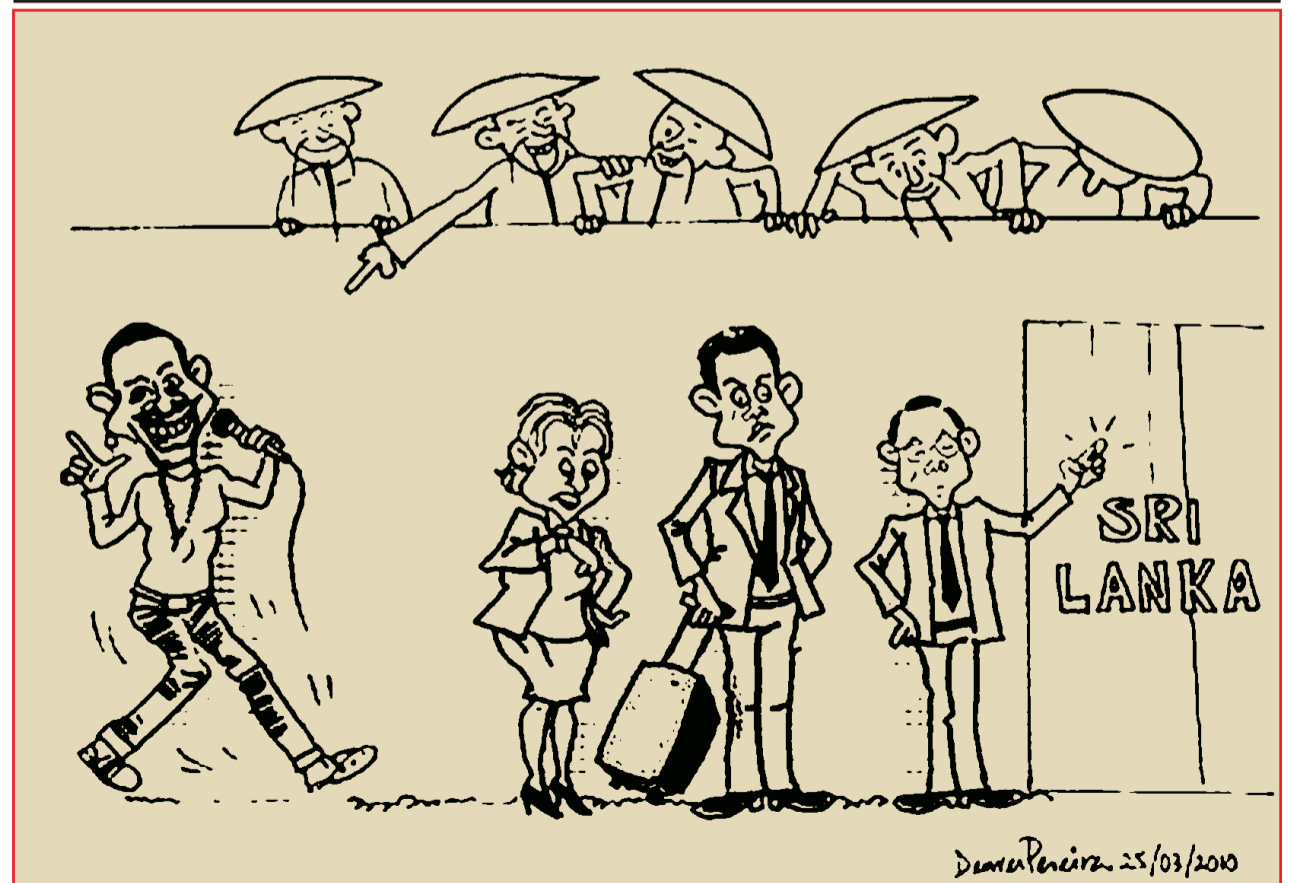
மண் குதிரைகள்

இலங்கையில் அமைதி நிலவ வேண்டும் என்பதில் மற்றைய நாடுகளிலும் பார்க்க இந்தியாவிற்கே அதிக அக்கறை இருக்க முடியும். இதன் நீட்சியாக, தமிழ்ப் பிரதேசங்களின் மீள் கட்டமைப்புகள், இனங்களுக்கிடையான நல்லிணக்கம் ஆகியவற்றிற்கான முயற்சிகளை இந்தியா மேற்கொள்வதோடு, அரசியல் தீர்வாக குறைந்தபட்சம் தற்காலிகமாகவாவது-இனங்களுக்கிடையேயான பரஸ்பர நம்பகத்தன்மை ஏற்படும் வரை - இரு நாடுகளாலும் 1987ம் ஆண்டு உத்தியோகபூர்வமாகக் கைச்சாத்திடப்பட்ட இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தை நடைமுறைப்படுத்த முயலும்.

தமிழர்களுடைய விதி நாம் விரும்பியோ விரும்பாமலோ இந்தியாவின் நலன்களுடன்தான் இணைந்து

இருக்கின்றது!- இருக்க முடியும்! இந்தியாவை பலவீனப்படுத்தியும் ஒதுக்கியும், மேற்கு நாடுகள் தமிழர்கள் அரசியல் அபிவிருத்திகளை எய்தி சமாதானத்துடனும் சுபீட்சத்துடனும் வாழ வழி செய்வார்களென நம்பி தம் நடவடிக்கைகளை ஈழத்தமிழர்கள் மேற்கொள்வார்களானால் அவை மண் குதிரைகளை நம்பி ஆற்றைக் கடக்கும் முயற்சிகளுக்கு ஒப்பானதாகும்!

இந்த அரசியல் யதார்த்தங்களை நாம் ஏற்றுக் கொள்வது மிகவும் அவசியமாகும்.--இல்லையெனில், வெறும் பகற்கனவுகளில் மூழ்கி இலங்கையில் வாழும் எமது தமிழ்மக்களின் அவலங்களும் இன்னல்களும் முடிவுறாது மேலும் தொடரவே வழி கோலியவர்களாவோம்!



சிறையிலீட்பு

விவேகம்

குமாரசாமியின் வீடு மூன்று மாதங்களாக செத்த வீடு மாதிரி இருந்தது. அவனது மனைவி சரியாக சாப்பிடுவது கூட இல்லை. இந்த மூன்று மாதத்தில் உடல் மெலிந்து வருத்தக்காரி போல் ஆகிவிட்டாள். ஒவ்வொரு நாளும் அழுகைதான்.

இரண்டு நாட்களுக்கொருமுறை என குமாரசாமி புளியங்குளம் இராணுவ முகாமுக்கு போய் வருவது ஒரு தொழிலாகி விட்டது. ஆனால் எந்தப் பலனும் இல்லை.

ஒருநாள் நானும் குமாரசாமியுடன் புளியங்குளத்திற்கு புறப்பட்டேன். யாரையாவது பிடித்து முடிந்தவரை கதைத்துப் பார்க்கலாம் என்பது எனது எண்ணம்.

பல்சிலிருந்து இறங்கியதுமே பழுதான நெய் மணப்பது போல் ஒன்று மூக்கைத் துளைத்தது. மனதிற்குள் பயத்தை உண்டு பண்ணியது. ஒரு தேநீர்க் கடைக்குள் போய் 'பிளேனர்' அருந்தினோம். அந்த முகாமின் நடைமுறை களை முதலில் இந்தத் தேநீர்க் கடைக்காரனிடம் விசாரித்து அறிந்து கொள்வது நல்லது என எனக்குத் தோன்றியது.

குமாரசாமியின் இரண்டாவது மகன் கொழும்பில் படிப்பிப்பதையும், விடுமுறைக்கு வீடு வரும் வழியில் புளியங்குளம் முகாமில் பிடித்து வைக்கப்பட்டதையும், மூன்று மாதங்களாகியும் விடுவிக்கப்படாததையும் ஒன்று விடாமல் கடைக்காரனிடம் கூறினேன்.

எம்மை கொஞ்சநேரம் கடையில் அமர்ந்திருக்கும்படி கடைக்காரன் சொன்னான். பின்னர் பீடி வாங்க வந்த இந்தியச் சிப்பாய் ஒருவனிடம் விடயத்தைக்கூறி எம்மை அறிமுகப்படுத்தினான். அந்தச் சிப்பாய் ஒரு தமிழன். எம்மை பரிதாபமாகப் பார்த்தான்.

“நாங்க என்னய்யா செய்யிறது. தமிழர் ரெண்டு மூன்று பேர்தான் இங்கே இருக்கோம். எல்லோரும் இந்திக்காரனும், சீக்கியனும்தான். நீங்க பேசறது அவனுக்குப் புரியாது. அவன் பேசறது உங்களுக்குப் புரியாது. என்ன பண்ணப் போறீங்க...”

எம்மைக் கேள்விக் குறியோடு பார்த்தான் அந்தச் சிப்பாய்.

“ஐயா நாங்களும் தமிழர். நீங்களும் தமிழன். மகனை ஒருக்கா பாக்கிறதுக்கு எண்டாலும் உதவி செய்யுங்கோ...” குமாரசாமி அழும் குரலில் வேண்டினான்.

“நான் ஒண்ணும் செய்ய முடியாதுங்க. எல்லாம் உங்க ஆளுக செய்யிற வேலை. ஆ... அங்க பாருங்க. முன்னாடி ஒரு 'சென்றி' தெரியுதே... அங்க உங்க ஆளு ஒருத்தன் தான் முகமுடி போட்டுக்கிட்டு, பல்சில் வற்றவங்க போறவங்க எல்லாரையும் காட்டிக் குடுக்கிறான். தாளி...ளி” கெட்ட வார்த்தை போன்ற ஒன்றால் அவனைத் திட்டினான் அந்தச் சிப்பாய்.

சிறிது நேரம் யோசித்த அந்தச் சிப்பாய், பெயர் விலாசத்தைத் தரும்படியும் தாம் ஆளைப் பார்த்து விட்டு என்ன நிலையில் இருக்கிறான் என்பதையாவது கூறுவதாகச் சொன்னான். அடுத்த நாள் வந்து இதே தேநீர்க் கடையில் நிற்கும்படியும் கூறினான்.

பஸ்ஸில் திரும்புகையில் குமாரசாமியின் முகத்தில் சிறிது அமைதி தெரிந்தது. மகன் பிடிப்பட்டு மூன்று மாதங்களாகியும் பார்க்கக் கூட அனுமதிக்கப்படவில்லை. அந்தச் சிப்பாய் பார்த்துக் கூறுவதாகச் சொன்னது குமாரசாமிக்கு சிறிது நிம்மதியைத் தந்திருக்க வேண்டும்.

அடுத்த நாள் மீண்டும் புளியங்குளத்திற்கு வந்தோம். அதே தேநீர்க் கடையில் 'பிளேனர்' அருந்தினோம். சிறிது நேரம் காத்திருக்க அந்தச் சிப்பாய் வந்தான்.

“ஏன்யா, பையன் ஸ்கூல் மாஸ்ரர்னு சொன்னீங்க. அவன் எல்.ரீ.ரீ.ஈ. என்று வாக்குமூலம் எழுதிக் கொடுத்திருக்கான்.”

“ஐயோ எண்ட தாயாணை சத்தியமா, அவன் கொழும்பில் படிப்பிச்சுக் கொண்டிருந்தவன். போன ரெண்டு லீவுக்கும் வரவேண்டாம் எண்டு கடிதம் எழுதினான். இந்த லீவுக்கு தாயைப் பார்க்க வேண்ணுமெண்டு வந்தவன். பொய்யெண்டால் இதைப் பாருங்கோ” ‘பாக்’கில் இருந்து ஏதோ பத்திரங்கள் கடிதங்களை எல்லாம் எடுத்து அந்தச் சிப்பாயிடம் காட்டினான் குமாரசாமி.

நன்றாக அடித்து சித்திரவதை செய்திருப்பார்கள். அதனால் தான் அவன் வாக்குமூலம் கொடுத்திருக்கிறான் என்று எனக்கு விளங்கியது.

“இதைவிட நான் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. பெரியவனோட பேசிப் பாருங்க...”

“இங்கிலீஸ் தெரிஞ்ச யாரையாவது கூட்டிக்கிட்டு வந்து பேசுங்க” என்று சொல்லிவிட்டு அந்தச் சிப்பாய் அவசரமாக அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றான்.

குமாரசாமி கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு என்னைப் பார்த்தான். எனக்கு ஒரு யோசனை தலைக்குள் பளிச்சிட்டது. கிளிநொச்சி குளத்தடி முகாமில் தமிழன் ஒருவன் பெரியவனாக இருப்பதாக பலர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். அவனுடன் தொடர்பு கொண்டு அவனுடாக முயற்சித்தால் சரி வருமோ? எதற்கும் முயன்று பார்க்கலாம் என்று தோன்றியது. என்ன இருந்தாலும் தமிழனுக்கு பற்றுணர்வு இருக்கும்; அந்த புளியங்குள சிப்பாய் போன்று எனது யோசனையை குமாரசாமியும் ஏற்றுக் கொண்டான்.

அடுத்த நாள் கிளிநொச்சி 'சிட்டிசன் கொமிட்டி' ஆள் ஒருவரிடம் விசாரித்தேன். குளத்தடி முகாமிலுள்ள பெரியவனின் பெயர் மேஜர் நடராஜா என்று அறிந்து கொண்டேன். ஆனால் அவன் எப்படியான ஆள் என்பதை அறிய முடியவில்லை. 'சிட்டிசன் கொமிட்டி'க்காரின் உதவியுடன் மேஜர் நடராஜாவைச் சந்திக்கவும் ஏற்பாடு செய்து கொண்டேன். 'பார்ப்போம், தமிழன்தானே, ஏதும் உதவுவான்' என்று எனக்குள் எண்ணிக் கொண்டேன்.

ஓர் வெள்ளியன்று காலை, நான், குமாரசாமி அவனது மனைவி மூவரும் முகாமுக்குச் சென்றோம். ஒரு மணித்தியால காத்திருப்பின் பின் மேஜர் நடராஜாவை சந்திக்க முடிந்தது. புளியங்குளத்தில் சந்தித்த தமிழ் சிப்பாயின் முகத்தில் தெரிந்த இளகிய தன்மை மேஜர் நடராஜாவின் முகத்தில் தெரியவில்லை. சற்று இறுக்கமான முகமாகவே தோன்றியது.

“என்ன வேணும்?” என்று மேஜர் கேட்டார்.

குமாரசாமியும் அவனது மனைவியும் பதற்றத்தில் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்துக்கொள்ள ஒரு முன்னுரையாக நான் தொடங்கினேன்.

“இவர் பெயர் குமாரசாமி. இவரின் மகன் கொழும்பில் பிளே 'ரீச்' பண்ணுறார். லீவுக்கு கிளிநொச்சிக்கு வர வழியிலை புளியங்குளத்து ஆயிக்காமில் பிடிச்சுப் போட்டினம். அவன் ஒண்டிலையும் தொடர்பு இல்லை. அஞ்சு வரிசமா கொழும்பில் தான் வேலை. நாங்க புளியங்குளத்தில் போய் கதைச்சம். அவைக்கு தமிழ் தெரியாதா?”

மேஜர் நடராஜா இடையில் குறுக்கிட்டான். “ஆமா நீங்க யாரு?”

“நான் இவரோட சினேகிதன்”

“ஏன் இவங்களுக்குப் பேச வராதோ?”

“இல்லை...”

“நீரு இடையில் என்ன... புறோக்கர் வேலையா பார்க்கிறீரு?”

“இல்லை.. வந்து”

“யோவ் நீ பேசாம இரு. அவங்க சொல்லட்டும்”

எனக்கு சங்கடமாகப் போய்விட்டது. நான் முதலில் கதைக்கத் தொடங்கியது தவறு போலவே பட்டது. பேசாமல் தலையைக் குனிந்து கொண்டேன்.

குமாரசாமியும் அவரது மனைவியும் நடந்த விடயங்களைச் சொன்னார்கள்.

எல்லாவற்றையும் கேட்ட மேஜர் நடராஜா ஒரு விசமப் புன்னகை செய்தான். தொண்டையைச் செருமிக் கொண்டு பின் பேசத் தொடங்கினான்.

“நீங்க எல்லாரும்தான் எல்.ரீ.ரீ.ஈ-யை சாப்பாடு போட்டு வளர்க்கிறீங்க. எல்லாரையும் தான் தண்டிக்கணும். ஒவ்வொருத்தனும் பல பேர்ல உலாவுறான். வீடல ஒரு பேரு, ஹோடல் ஒரு பேரு, காடல் ஒரு பேரு, ஒவ்வொருத்தனுக்கும் ஒம்பது பேர் இருக்கு. முழிச்சிக்கிட்டு இருக்கப்போவே கண்ணுல மண்ணத் தூவுறான். திடீர்னு வந்து சுட்டுட்டு ஓடுறான். முந்தா நாள் 'திநீஸ்டார்' காரங்க நாலு பேரை வந்து சுட்டுட்டு போனான். போன வாரம் எங்க ஆமி இரண்டு பேரை உள்ள புகுந்து சுட்டாங்க. இவங்களை எல்லாம் சும்மா விட முடியாது. அம்பது பேரை புடிச்சா அதுல அஞ்சு பேராவது எல்.ரீ.ரீ.ஈ-யா இருப்பான். அதைத்தான் நாங்க செய்யப் போறோம். இப்ப புளியங்குளத்தில் அதைத்தான் ஆரம்பிச்சிருக்கோம்”

அவன் கதைக்கும்போது அவனது முகம் சிவந்து ஆவேசம் கூடிக்கொண்டு போனது. அவன் தொடர்ந்தான்:

“ஸ்கூல் மாஸ்டர்னா எல்.ரீ.ரீ.ஈ இல்லைன்னு எங்களை நம்பச் சொல்லுறியா. எங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும்.”

ஆமா விக்கியைத் தெரியுமா... விக்கி?”

எனக்கு இவனை ஏன் சந்திக்க வந்தோம் என்றாகி விட்டது. அவன் பேசப்பேச பயம் அதிகரித்தது.

“சொல்லுங்கய்யா விக்கியைத் தெரியாதா. யோவ் நீ சொல்லய்யா உனக்குத் தெரியாதா?”

என்னைப் பார்த்து அவன் கேட்டான். நான் விக்கியைத் தெரியாது என்று சொன்னால் அவன் நம்ப மாட்டான். ஊரில் சின்னக் குழந்தைக்கும் விக்கியின் பெயர் தெரியும். நகரில் அடிக்கடி ஊடுருவி தாக்குதல் செய்துவிட்டு மறைவது விக்கியின் குறும்பு என்று இங்கு பலருக்குத் தெரியும். சிலவேளை தன்னந்தனியாக வந்தும் தாக்குதல் செய்வான் விக்கி. அப்பகுதியில் இந்தியப் படையினருக்கு விக்கியின் பெயர் சிம்ம சொப்பனமாக இருந்தது.

மேஜர் நடராஜா ஆவேசத்துடன் முகத்தைச் சுருக்கி விரித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்த விதம் எம்மைப் பயமுறுத்தியது. சட்டிக்குள்ளிருந்து அடுப்புக்குள் விழுந்த கதையாக எமது நிலைமை இருந்தது. நாம் அவனிடம் வந்த நோக்கம் வேறு; அவன் எம்மிடம் கதைத்துக் கொண்டிருந்த விடயம் வேறாகப் போய்விட்டது. மேஜர் விடவில்லை. தொடர்ந்து துப்பாக்கி மாதிரி வார்த்தைகளைப் பொழிந்தான்.

“எல்.ரீ.ரீ.ஈ-க்கு யாரு சாப்பாடு குடுக்கிறது, வீட்டுல தங்க வைக்கிறது, தகவல் சொல்றது, எல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியும். ஸ்கந்தபுரத்தில் தபாலாப்சிலே வேலை செய்யிற நாராயணனைத் தெரியுமாய்யா உனக்கு? அவன் வீட்டில தான் இந்த விக்கிப்பய தங்கிறது, சாப்பிடுவது எல்லாம். முதல்ல அவனைப் புடிக்கணும். புடிச்சி நாயைச் சுடுற மாதிரி சுட்டுத் தள்ளணும். அப்பத் தான் நீ எல்லாம் திருந்துவ. பாரு பாத்துக்கிட்டே இரு. இன்னும் ஒரு வாரத்தில் அந்த விக்கியை நாங்க புடிப்போம். புடிச்சி நாய் மாதிரி தெருத் தெருவாக இழுப்போம்...”

“அவனை மட்டுமில்ல... சாப்பாடு போடுற அத்தனைப் பேரையும் புடிச்சு சுட்டுத் தள்ளுவோம்...”

அவன் பேசிக் கொண்டிருக்க சிப்பாய்கள் பலர் எங்களைக் கடந்து வரிசையாக ஓடினார்கள். முன்னால் நின்ற 'ரக்' குகளில் பாய்ந்து ஏறினார்கள்.

“பாரு, இவங்க எல்லாம் இன்னிக்கு விக்கியைப் புடிக்கத்தான் போறாங்க. எப்படியும் புடிச்சுடுவாங்க. போங்கய்யா ஓடுங்க. ஒருத்தனும் இந்தப் பக்கம் வரக்கூடாது. ஸ்கூல் மாஸ்டர் மட்டுமில்லை, எவனையும் நாங்க நம்ப மாட்டம். எல்லோரும் ஒண்ணுதான். போங்க... போங்க...”

அவன் எங்களை விரட்டுவது போலிருந்தது. பயத்துடன் அசடு வழிய முகாமை விட்டுத் திரும்பினோம். சிறைச்சாலையிலிருந்து விடுபட்டதைப்போன்ற உணர்வு மூவரும் ஒருவரோடொருவர் கதைத்துக் கொள்ளாமல் நடந்தோம். குளத்தடி வீதியைக் கடந்து கண்டி வீதியில் திரும்பி நடந்தோம். இந்தியச் சிப்பாய்கள் வரிசையாக நடந்து போய்க் கொண்டிருந்தனர்.

‘டிப்போச்சந்தி’யால் திரும்பி கனகபுரம் வீதியில் நடந்தபோது சைக்கிளில் வாழைக்குலை கட்டிக்கொண்டு முன்னால் ஒரு பார்க்கை 'பாக்' கில் ஏதோ சுற்றிக் கட்டிக் கொண்டு ஒருவன் எம்மைக் கடந்து நகருக்குள் சென்று கொண்டிருந்தான். உடம்பில் சட்டை இல்லை. தலையில் தலைப்பாகை. அந்த முகத்தை எங்கோ பார்த்த ஞாபகம் எனக்கு வந்தது. தலைக்குள் திடீரென்று மின்னல் வெட்டியது. அது விக்கியின் முகம் போலவே இருந்தது. விக்கிதானோ? இவ்வாறான வேடத்தில்தான் விக்கி நகருக்குள் புகுந்து தாக்குதல் நடத்துவதாக ஊரில் பலர் பேசிக்கொள்கிறார்கள். அப்படியென்றால் அது விக்கி தானா...?

‘இந்த மண்ணே சிறைக் கூடமாகி விட்டது. இதனை மீட்க விக்கிகளால் மட்டும்தான் முடியும்’ - மனதிற்குள் கூறிக்கொண்டே வேகமாக எட்டி நடந்தேன். விடயம் புரியாமல் குமாரசாமியும் அவனது மனைவியும் ஓட்டமும் நடையுமாக என்னோடு தொடர்ந்தார்கள். காதுகளைக் கூர்மையாக்கிக் கொண்டு நடந்தேன். சில சமயம் வெடிச் சத்தங்கள் எதுவும் கேட்கலாம்.

நன்றி : 'வேளிச்சம்'

வாழ்வும் வளமும்

இந்தோனேசியாவில் ஆதரவற்ற நிலையில் கைவிடப்பட்டுள்ள இலங்கைத் தமிழ் அகதிகளை விடுவிக்க நடவடிக்கை



இந்தோனேசியாவில் ஆதரவற்ற நிலையில் கைவிடப்பட்டுள்ள இலங்கைத் தமிழ் அகதிகளின் நிலைகண்டு தமிழ் மகளிர் வளர்ச்சி மன்றத்தினர் கவலை கொண்டுள்ளனர். அதன் காரணமாக அவர்கள் உலகத் தலைவர்களுக்கு கடிதம் மூலம் விபரமான குறிப்புகளுடன் ஒரு வேண்டுகோளை விடுத்துள்ளனர்.

அதில் அவர்கள் கூறியுள்ளதாவது, 'தமிழ் மகளிர் வளர்ச்சி மன்ற அங்கத்தவர்களாகிய நாங்கள் இந்தோனேசிய துறைமுகமாகிய 'மறக்' (Merk) இல் 'ஜயா லெஸ்ராஹி 5' (Jaya Lestari 5) எனப்படும் படகில் அநாதவரான நிலையில் உள்ள 240 தமிழ் அகதிகளின் பரிதாப நிலையினை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறோம். இந்த அகதிகளில் பெண்கள், குழந்தைகள், முதியோர்கள் யாவரும் உள்ளனர். இப்படகு இந்தோனேசியாவின் கடலில் கடந்த 160 நாட்களாக ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்களின் சுகாதார வசதிகள் மோசமானவை. இடவசதி மிகக் குறைந்ததாகவும், இவர்கள் சுதந்திரமாக நடமாட முடியாதவர்களாகவும் உள்ளனர்.

அவுஸ்திரேலியா சர்வதேச சட்டங்களுக்கு மாறாக தனது பொறுப்பினைக் கைவிட்டுள்ளது. இவர்களை இந்தோனேசியாவில் தடுத்து வைப்பதற்கு உடனடியாக இருந்தது மாத்திரமன்றி அவுஸ்திரேலியாவில் தஞ்சம் கோரும் வாய்ப்பையும் தடைசெய்து அவர்களின் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்கும் பொறுப்பை இந்தோனேசிய அரசாங்கத்தின் கைகளில் விட்டுள்ளது. இந்தோனேசிய அரசாங்கம் சர்வதேச சட்டங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு நடப்பது சில சம்பவங்களின் மூலம் வெளிவந்துள்ளது.

சர்வதேச நிறுவனங்களான IOM போன்றவற்றின் தலையீடு மனித உரிமை நிறுவனங்களிடையே ஒரு திருப்தியற்ற நிலையைத் தோற்றுவித்துள்ளது. IOM ஐக்கிய நாடுகள் சாசனத்திற்கு அப்பாற்பட்டு அதன் சங்கத்துவ நாடுகளின்

விருப்பங்களுக்கு அமைய நடந்துள்ளமைக்கான உதாரணங்கள் பல உண்டென்பதை மனித உரிமை நிறுவனங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

அவுஸ்திரேலிய அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் அகதிகள் விடயத்தில் மனிதாபிமான நடவடிக்கைகளிலிருந்து பகைமை காட்டும் நடவடிக்கைகளாக மாறிவிட்டதை உணர முடிகிறது. அகதிகளை கழிவுப் பொருட்களாகச் சித்தரிப்பதும், அவர்கள் உண்மையில் அகதிகள் அல்ல என்ற நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருப்பதும் நிலைமையை மேலும் அவலட்சணமானதாக மாற்றுகிறது. அத்துடன் IOM இன் கூற்றான இவர்கள் எல்லோரும் அகதிகளல்ல. சிலர் பொருளாதார குடியேற்றவாசிகள் என்ற கூற்று உதவி செய்ததாக இருக்கவில்லை.

'மேறக்' துறைமுகத்தில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள மக்கள் யாவருக்கும் அகதிகள் விண்ணப்பம் கோரும் சந்தர்ப்பத்தை அளித்து பயமற்ற, துன்புறுத்தலின்றி, பாதுகாப்பான சூழலில் வாழ்வதற்கான உரிமையை அளிக்க வேண்டும் என வேண்டுகிறோம். அதைச் செயற்படுத்தும் பொருட்டு UK அரசாங்கம் அவுஸ்திரேலிய அரசாங்கத்திடமும் இந்தோனேசிய அரசாங்கத்திடமும் தமக்கிருக்கும் பொறுப்பை உணர்ந்து இதற்கொரு சமூகமான முடிவைப் பெற உதவுமாறு வேண்டுகிறோம்.

இந்தோனேசியாவில் ஆதரவற்ற நிலையில் கைவிடப்பட்டுள்ள இலங்கைத் தமிழ் அகதிகள் தொடர்பாக தமிழ் மகளிர் வளர்ச்சி மன்றம், தமிழ் தகவல் நடுவத்தின் உதவியுடன் மேலும் பல நடவடிக்கைகள் எடுக்க முன்வந்துள்ளது. இவ் நடவடிக்கைகளில் இணைந்து செயற்பட விரும்புவோர் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய இலக்கம் + 44 (0) 208 546 1560 மின் அஞ்சல்: twdf.ccd@sangu.org

கிங்ஸ்ரனில் முதியோர் ஒன்றுகூடல்

கிங்ஸ்ரனிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் வாழுகின்ற முதியோர்கள் வீடுகளில் தனியே அடைபட்டுக் கிடப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காகவும், தமது சகவயதுடைய மக்களுடன் கலந்துரையாடல் மகிழ்வாக உறவாடவும் ஏற்ற வகையில் ஒவ்வொரு வியாழக்கிழமைகளிலும் நோர்பிற்றன் புகையிரத நிலையத்திற்கு அருகாமையில் உள்ள சிறாஸ் முர்சா சனசமூக மண்டபத்தில் (Shiras Mirza Community Centre) ஒன்று கூடல் நடைபெறுகிறது. இது காலை 10.00 மணிக்கு ஆரம்பமாகி மதியம் 1.30 மணிவரை நடைபெறும். இந்த ஒன்றுகூடலின்போது உடல்நலம் தரும் தேகாப்பியாசம், உளநலம் தரும் உரையாடல்கள், அறிவிற்கு நலம் தரும், நடமாடும் வாசிக்கசாலை ஆகியவை ஒழுங்கு செய்யப் பட்டுள்ளன. நீங்களும் இந்தக் கடலில் பங்கு பற்றி பயன் பெறலாம். விபரங்களுக்கு 0208 546 1560 எண்ணும் தொலைபேசி எண்ணில் தொடர்பு கொள்ளவும்.



இப்பகுதி ஐக்கிய இராச்சியத்தில் சமூகத்தைக் கட்டி எழுப்பும் சமூக நிறுவனங்களின் நடவடிக்கைகளையும், நிகழ்வுகளையும் பற்றி விவரிக்கிறது. இந்தப் பகுதியில் பிரசுரிப்பதற்கேற்ற விடயங்கள், படங்கள் ஆகியவற்றை நீங்கள் info.tic@sangu.org எனும் மின்னஞ்சல் விலாசத்திற்கு அனுப்பி வைக்கலாம். படங்கள் 'JPEG' எனும் வடிவத்தில் இருத்தல் வேண்டும். இப்பகுதியில் விடயங்களை வெளியிடும் அல்லது மறுக்கும் உரிமை பத்திரிகையின் வெளியீட்டாளருக்கு உரியது.

கிங்ஸ்ரனை வளம்படுத்தி செழிப்பாக்க தமிழ் முதியோரின் பங்கு



கிங்ஸ்ரனை எவ்வாறு வளம்படுத்தலாம் என ஒரு கலந்துரையாடல் மார்ச் மாதம் 22ந் திகதி காலை 10 மணிக்கு ஆரம்பித்து நடைபெற்றது. இதில் கிங்ஸ்ரன் சமூக அபிவிருத்தி நிலையத்தைச் சேர்ந்த முதியோரை வலுப்படுத்தும் திட்ட அங்கத்தினர் உற்சாகமாகக் கலந்து கொண்டனர். ஒவ்வொரு வரும் கிங்ஸ்ரனை எவ்வாறு வளம்படுத்தலாம் என்ற தமது எண்ணங்களை வரைபடங்கள் மூலமும் சிறு தலைப்புக்கள் மூலமும் தெரியப்படுத்தினர். இங்கே குழுமியிருந்த யாவரும் தமது கருத்துக்களை பகிர்ந்து அங்கு வந்திருந்த குழந்தைகள் மூலமாக வரைபடங்களாக வரைந்து வெளிப்பாட்டியமையை யாவரும் வியந்து பாராட்டினார்கள்.

வாழ்வும் வளமும்



இக்கலந்துரையாடலில் பலதரப்பட்ட இன மக்களும் பங்கு கொண்டு தமது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தினர். அத்துடன் இங்குள்ள சங்கங்களிலும் மன்றங்களிலும் எல்லா இனத்தவர்களும் சங்க அங்கத்தவர்களாவும் செயற்குழுக்களில் அங்கத்தவர்களாக வருவதற்கு உள்குவிக்கப்பட வேண்டும் எனவும் ஆலோசனை கூறப்பட்டது. கலந்துரையாடலின் இறுதியில் எல்லோருக்கும் சிற்றுண்டி வழங்கப்பட்டபின் ஒன்று சேர்ந்த ஆடல் பாடல் போன்ற நிகழ்ச்சிகளின் முடிவில் கூட்டம் முடிவிற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது.

தமிழ் முதியோர்கள் ஒழுங்கமைத்த கிங்ஸ்ரனில் சர்வதேசப் பெண்கள் நாள் கொண்டாட்டம்

முதியோர் வலியுட்டும் திட்டம், சமூக அபிவிருத்தி நிலையத்தின் ஒரு முயற்சியாகும். CCD (Kingston) என அழைக்கப்படும் கிங்ஸ்ரனில் உள்ள இந்நிலையம் பாதகமான சூழ்நிலையில் வாழ்வோருக்கும் வறிய மக்களுக்கும் ஆதரவு தந்து, பால் இனம் என வேறுபாடு அற்று மக்கள் இயக்கங்களுடன் சேர்ந்து வறிய மக்களும் ஓரங்கப்பட்டப்பட்ட சமூகங்களும் பலனடைய சேவை செய்கிறது.

நேர்ப்பிறற்றினிலுள்ள சிராஸ் மிர்சா சமூக மண்டபத்தில் சர்வதேசப் பெண்கள் தினத்தை மார்ச் மாதம் 11ந் திகதி முதியோர் வலிவூட்டல் திட்ட அங்கத்தவர்களும் ஆதரவாளர்களு கொண்டாடினார்கள். இந்த நிகழ்ச்சி உண்மையிலேயே ஓர் அழகான பல்கலாசார நிகழ்ச்சியாக அமைந்தது. பல இனங்களைச் சேர்ந்த பெண்கள் தமது சமூகத்தில் உள்ள பெண்களைப் பற்றி உரையாற்றியதுடன் தமது கருத்துகளையும் பிறருடன் பரிமாறிக் கொண்டனர். உலகம் முழுவதும் சமாதானமும் அன்பும் வேண்டி, EEPயின் சர்வா குமாரராஜா ஒரு நிமிட மௌன அஞ்சலியும் பிரார்த்தனையுடனும் இந்த நிகழ்ச்சியை ஆரம்பித்து வைத்தார்.

சிறீலங்காவின் வடக்கு மாகாணத்தில் உள்ள முல்லைத் தீவில் வாழ்ந்து 20 வருடங்களாக இடம் பெயர்ந்து புத்தளத்தில் வாழும் ஜன்சிலா மஸ்ஜீட் உலகளாவிய துணிவுமிக்க பெண்கள் 10 பேரில் ஒருவராகக் கௌரவிக்கப்பட்டமை எடுத்துக் கூறப்பட்டது. இந்தக் கௌரவம் அதிதீர துணிச்சலுக்கும், பெண்கள் உரிமை களுக்காகவும் அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் தலைமை தாங்கி முன்னெடுக்கும் பெண்களுக்கென வழங்கப்பட்டது. இந்தக் கௌரவம் ஒரு கடினமான சூழலில் வாழ்ந்த ஓர் இலங்கைப் பெண்மணிக்குக் கிடைத்தமை சகல இலங்கைப் பெண்மணிகளுக்கும் பெருமையளிப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்.

மகேஸ் பரமஞானம் தமிழ் மகளிர் வளர்ச்சி மன்றத்தின் (TWDF) சார்பில் ஒரு செய்தியை வாசித்தார். அச்செய்தி பெண்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளையும் குறிப்பாக வட-கிழக்கு இலங்கையில் வாழும் பெண்களின் பிரச்சினைகளையும் குறிப்பிட்டுக் காட்டியது. உலகம் முழுவதும் பெண்கள், வன்முறை, குறைந்த பிரதிநிதித்துவ குறைந்த மரியாதை குறைவான ஊதியம் ஆகியவற்றை எதிர்கொள்வது சுட்டிக் காட்டப்பட்டது.

மொறோக்கோவைச் சேர்ந்த ஹன்னன், நோமானியாவிலிருந்து பெற்றி, அயர்லாந்திலிருந்து யூஜீன், கென்யா விலிருந்து யோசீன், சிறீலங்காவிலிருந்து திருமதி. நமசிவாயம் ஆகியோர் தத்தமது நாட்டைப் பிரதிநிதிப்படுத்திப் பேசினர். வேல்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த ஹிலறி கிங்ஸ்ரனைச் சேர்ந்த சேறா ஆகியோரும் பங்கு பெற்றிருந்தனர்.

திருமதி. தில்லையம்பலம், திருமதி. பரமசாமி, திரு. சிதம்பரப்பிள்ளை ஆகியோர் பாடல்களைப் பாடினர். இது எல்லோரையும் ஒன்று சேர்ந்து மகிழ்வுடன் நடனமாடுவதற்கு வழி செய்தது. கிட்டத்தட்ட பத்து இனங்களைச் சார்ந்த பெண்கள் தமது ஒற்றுமையையும் ஒருமைப்பாட்டையும் பிரதிபலிக்கும் வகையில் தமது கைகளைக் கோர்த்து ஆடினர். இறுதியில் வந்திருந்தோருக்குச் சுவையான உணவு பரிமாறப்பட்டது.



இரயிலில் தாசித்த இன்பத் தமிழ் சோனாவாரி மழையும் செம்புல மண்ணும்

இலண்டன் நகரத்தில் ஓடும் சில சுரங்கரயில் (underground) வண்டிகளில் பிரயாணம் செய்பவர்கள் பல தரப்பட்ட புராதன, நவீன 'இரயில் கவிதைகளை'க் (poems in the underground) கண்டிருப்பீர்கள். சென்ற மாதம் ஒரு சுரங்கரயில் வண்டியில் பயணம் செய்ய நேரிட்டபோது ஓர் இன்ப அதிர்ச்சி காத்திருந்தது.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட ஓர் அற்புதமான தேன் சொட்டும் தமிழ்க் கவிதையும், அதன் கீழே அதற்குரிய ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும் அங்கே காணப்பட்டது ஓர் ஆச்சரியமான விடயம் மட்டு மல்லாது ஆங்கிலேயர்களின் இலக்கியரசனைக்கும் ஓர் உரை கல்லாக அமைந்திருந்தது. எந்த நாட்டிலும் சரி, எந்த மொழியிலும் சரி, ஒரு காவியக் கரு கிடைத்தால் போதும் - அதை உடனே அவர்கள் ஆங்கில மொழிக் குப் பெயர்த்துக்கொண்டு வந்துவிடுவார்கள்.

*

சரி, அக் கவிதைக்கும், அது காட்டும் காட்சிக்கும் வருவோம்.

கார் காலம்.

வானம் கறுத்து இருண்டு கிடக்கிறது. மின்னல் வெட்டியடிக்கிறது. வானத்தில் திட்டுத் திட்டாகத் திரண்ட, கருக்கொண்ட கருமுகில்கள் கரைந்து கொட்ட ஆரம்பிக்கின்றன. சாலை வழியே நடந்து சென்றவர்கள் எல்லாம் ஒதுங்குவதற்கு இடம் தேடி ஓடிச் செல்கிறார்கள். ஆவ்வாறு ஓடிச் சென்றவர்களில் ஒருவன் வலிவும் வண்பும் கொண்ட இளைஞன்; காதற் பருவத்தான்; கட்டிளங்க காதை.

சாலையோரத்தே காணப்பட்ட அந்த மண்டபத்தை அடைந்து ஒதுங்கிக் கொள்கிறான் அந்த இளைஞன். வெளியே மழை சடசடவெனச் சோனாவாரியாகக் கொட்டுகிறது. குண்சிந்தும் கருமேகம் ஓய்ந்து அடங்கும்வரை அந்த மண்டபம்தான் அவனுக்குத் தஞ்சம்.

முண்டபத்தில் ஒதுங்கிய காளையின் கண்கள் அருகே மண்டபத் தூணோடு ஓய்யாரமாய்ச் சாய்ந்து நிற்கும் சிலையைப் பார்க்கின்றன. விணையின் குடம் போல விம்மிப் புடைத்த அந்தச் சிலையின் பின்னழகு மட்டுமே அவன் கண்களுக்கு முதலில் புலனாகிறது.

திடீரென்று அந்தச் சிலையின் தலை அந்த இளைஞனை நோக்கித் திரும்புகிறது. சுந்திர பிம்பம் போன்ற வதனத்தில் கரு வண்டுகளாகக் குறுகுறுக்கும் கண்களும், கருநாகம்போல நீண்டு வளர்ந்த கூந்தலும், சிலந்திவலை இழையெடுத்து நெய்திட்ட சேலையூடே விம்மித் தணியும் தாமரை மொட்டுக்களும், வாழைத் தண்டெடுத்து வடிவமைத்த வாளிப்பான கால்களும், சந்தன வண்ணப் பளிங்கு கொண்டு படைக்கப்பட்ட சுந்தர நிற மேனியும் கற்பனைக்கெட்டாத அற்புதங்

தீயாகன்

களைக் காட்டி அவனைக் கிறங்க வைக்கின்றன. சடுதியாகச் சுவாலை விட்டெரியும் காதல் தீயில் அவன் கனன்று கொண்டிருக்கிறான்.

ஆந்தக் கன்னியோ நாணிக் கோணித் தலை கவிழ்ந்து தன் காலைப் பார்க்கவில்லை; நீர் கோத்த தனது நீண்ட கூந்தலைப் பிழிந்த வண்ணம் நிமிர்ந்து அந்தக் காளையை நோக்குகிறான்.

அழகு முகமும், அரும்பு மீசையும், உருண்ட மார்பும், திரண்ட புயங்களும் கொண்ட அந்த இளைஞனைக் கண்கொட்டாமல் பார்க்கிறான்.

குண்ணொடு கண்ணினைக் கவ்வி - ஒன்றை யொன்று உண்ணவும் முடியாது - உமிழவும் இயலாது - உணர்வும் உள்ளமும் ஒன்றி இணைந்திட - அவனும் நோக்கினான்; அவளும் நோக்கினாள்.

காதல் அரும்பி, மலர்ந்து, பூத்துப் பொலிவு பெறுகிறது.

ஆவன் தனது மேலங்கியைக் கழற்றி "பெண்ணே, இதோ இந்த அங்கியால் தலையைத் துவட்டி, உனது உடலையும் போர்த்திக்கொள்" எனக் கொடுக்கிறான்.

"மிக்க நன்றி" எனக் கூறிக்கொண்டே அவள் அதைப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறாள். அவளது இனிமை யான அக் கன்னல் குரல் குயிலா, குழலா, வெள்ளி மணி ஒலியா? ஏன்ற ஆராய்ச்சியில் அவன் இறங்குகிறான்.

வெளியே மழையின் வேகம் சற்றுத் தணிந்து வரு கிறது. சுற்றுத் தைரியத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு -

"பெண்ணே, உன்னை நான் காதலிக்கிறேன்" என்கிறான் அவன்.

பேதை மனம் பேதலிக்கிறது.

'இவன் யார்? ஏங்கிருந்து வருகிறான்? இவனது தாயார், தந்தையார், ஊர், பேர் எதுவுமே எனக்குத் தெரியாதே! இவனை எப்படி நம்பலாம்? முழை ஓய்ந்ததும் என்னை மறந்து இவன் தன் வழியே போய்விட்டான் என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம்?

ஆவன் குழம்பினான். ஊள்ளறிவு அவளை எச்சரித்தது. அவள் கேட்டாள்:

"உங்களை என்னால் எப்படி நம்பமுடியும்?"

அவளை ஏறெடுத்துப் புார்த்த இளைஞன் கூறினான்:

"பெண்ணே, என் கண்ணே!

நீயும் நானும் யார் யாரோ!

எனது தாயும் உனது தாயும் ஒருவரை ஒருவர் அறிந்தவர்கள் அல்லர்.

எனது தந்தையும் உனது தந்தையும் எந்த வழியிலும் உறவினர்கள் அல்லர்.

நான் எவ்வழி வந்தேன்? நீ எவ்வழி வந்தாய்? ஏன்பதை நானும் அறியமாட்டேன். நீயும் அறியமாட்டாய்.

ஆங்கே பார். இந்த மழைநீர் மண்ணுடன் கலந்து ஓடுகிறது. ஏங்கேயோ வானத்தில், இனம் கண்டுபிடிக்க முடியாத ஓர் இடத்திலிருந்து வந்ததுதான் இந்த மழை நீர்.

இந்தச் செம்மண் மட்டுமே இங்கே இருந்தது. இப்போது பார், மழையைத் தழுவிய செம்மண் நீரோடு கலந்து 'செம்புலப்பெயல் நீராய்' ஓடுகிறது.

இனிமேல் இந்தச் 'செம்புலப்பெயல் நீர்'லிருந்து மண்ணையோ, மழை நீரையோ பிரித்தெடுக்க முடியாது.

ஆவை இரண்டும் பிரித்தெடுக்க முடியாதவாறு இரண்டறக் கலந்து விட்டன.

இது போன்றே நமது அன்பு நெஞ்சங்களும் ஒன்றிலி ருந்து ஒன்றைப் பிரித்தெடுக்க முடியாதவாறு 'செம்புலப் பெயல் நீராகச் சங்கமமாகிவிட்டன.' என்கிறான் அவன்.

அவனது யதார்த்தபூர்வமான விளக்கத்திலே அவன் லயித்துப் போகிறான்.

கன்னி காளையைக் கட்டித் தழுவிக்கொண்டாள்.

*

இதையெல்லாம் மண்டபத்தின் உட்புறத்தே இருளில் அமர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த புலவரின் நெஞ்சம் புளகாங்கிதம் கொள்கிறது. எழுத்தாணியையும் ஓலை நறுக்கையும் கையில் எடுத்துக் கொள்கிறார்.

உள்ளம் உவகையால் பூரிக்க, அவரது உள்ளத் திலிருந்து சொரிந்த நறுந்தேனை ஏட்டில் பதிவு செய்கிறார். அது இன்று நமக்குக் குறுந்தொகையாகக் கிடைத்திருக்கிறது.

"யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ

எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்

நானும் நீயும் எவ்வழி யறிதும்

செம்புலப் பெயல் நீர் போல

அன்புடை நெஞ்சந் தாங்கலந் தனவே"

இச் செய்யுளுக்குத் தரப்பட்டிருக்கும் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு இது:-

What could my mother be
to yours? What kin is my father
to yours anyway? And how
did you and I meet ever?
But in love our hearts are as red
earth and pouring rain:
mingled
beyond parting.

சங்க இலக்கியமான குறுந்தொகையில் இடம் பெறும் இந்த நறுந்தேன் குவளையை வழங்கிய புலவரின் பெயர் தெரியாமையினால் அவரை நாம் 'செம்புலப் பெயல் நீர்' என்றே அழைக்கின்றோம்.

What He Said

What could my mother be
to yours? What kin is my father
to yours anyway? And how
did you and I meet ever?

But in love
Our hearts have mingled
like red earth and pouring rain.

சு. யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ
வெந்தையு நுந்தையு மெம்முறைக் கேளிர்
யானு நீயு மெவ்வழி யறிதுந்
செம்புலப் பெய்நீர் போல
வன்புடை நெஞ்சந் தாங்கலந் தனவே.

'Cempulappeyanirar'
translated by A.K. Ramanujan

Reprinted by permission of Molly A. Daniels-Ramanujan from Poems of Love and War (Columbia University Press 1985).
Verse 40 from Kuruntokai (anthology of ancient Tamil love poetry), BL 14172.ccc.4, by permission of The British Library Board



Poems on the Underground



www.poetrysoc.com

Posters are available from the Poetry Society 020 7420 9894 and London's Transport Museum, Covent Garden

Poster design by Tom Davidson

இலவச ஆங்கில வகுப்புகள்

சமூகத்
தகவல்
இணையு

ஆங்கிலம் பயில ஆவலாக உள்ளீர்களா?

இப்பயிற்சி வகுப்புகள் முதியோர் கல்வி வகுப்புகளுக்குச் செல்லாது சமூகப்பயிற்சி வகுப்புகளுக்குச் செல்லும் தேவை உள்ளவர்களுக்காகவும் விசேட காரணங்கள் உள்ளவர்களுக்காகவும் நடாத்தப்படுகிறது.

இப்பயிற்சிகளில் பரீட்சையோ கணிப்பீடுகளோ கிடையாது. இவை இலவசமானவை. ஒன்பது வாரங்களுக்கு நீடிப்பவை. நாளாந்தம் உபயோகிக்கும் மொழியை உபயோகித்தே பேசுவதும் கேட்பதும் இருக்கும்.

உங்களுக்கு ஆங்கிலம் பேசக்கற்றுக்கொள்ள ஆவலாக உள்ளதா?

ஒவ்வொரு திங்கட்கிழமையிலும் மாலை 1.00–3.00 மணிவரை வருகை தாருங்கள்

அடுத்த வகுப்புகள் தொடங்கும் திகதி:-
2010 ஏப்ரல் 26. திங்கட்கிழமை
ஒன்பது வாரங்களுக்கு மாலை 1.00–3.00 மணிவரை

Crescent Resource Centre
Cocks Crescent, New Malden
(next to Malden Centre)

இவ்வகுப்புகள் பற்றி யாருடனாவது பேச விரும்பினால் கீழ்க்காணும் தொலைபேசி இலக்கத்தில் அல்லது மின்னஞ்சலில் தொடர்பு கொள்ளவும்

தொ.பே.இல.: **Nighat Taimuri 020 8547 4686**
மின்னஞ்சல்: **Nighat.Taimuri@rbk.kingston.gov.uk**

சமீபமாகச் செல்லும் பஸ்வண்டிகளின் எண்கள்:

New Malden High Street
213 K1

Burlington Road:
131 152 265 N87

சமூகத் தகவல் இணைப்பு

**பலவகையான நிலைமைகளுக்கு முகங்கொடுக்கும் மக்களுக்கு உதவும்பொருட்டு
கிங்ஸ்ரனில் பலதரப்பான குழுக்களும் அமைப்புக்களும் உள்ளன. அவற்றில் சிலவற்றையும் அவர்களின் சேவைகள் பற்றியும்
அவற்றை எவ்வாறு தொடர்பு கொள்ள முடியும் எனும் விபரங்களைக் கீழே காணலாம்.**

Organisation அமைப்பு	Activities/Service சேவை	Address விலாசம்	Telephone/Email தொலைபேசி-மின்னஞ்சல்
Learn English at Home (LEAH) வீட்டிலிருந்துபடியே ஆங்கிலப் பயிற்சி. (LEAH)	வேறு பல காரணங்களுக்காக ஆங்கில வகுப்பு களுக்குப் போக முடியாது இருக்கும் கிங்ஸ்ரனில் வாழ்கின்ற ஆங்கிலப் பேசாதோரின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கிறது.	LEAH, Siddeley House, 50 Canbury Park Road, Kingston, Surrey, KT2 6LX	Phone: 020 8255 6144 / Fax: 020 8255 6488 Email: Info@leah.org.uk
Refugee Action (RAK) அகதிகள் சேவை	இது அகதிகளுக்கும் தஞ்சம் கோருவோருக்கும் ஆலோசனை சொல்கிறது. (நேரில் செல்லும் நேரம் - செவ்வாய், வெள்ளி; காலை 9.30மணி-மாலை 1.30மணி வரை); அறிவுரை: கல்வித் திட்டம். திங்கள், வியாழன்; உடுப்பு, வேனிற்கால விளையாட்டு, தொண்டு வேலை வாய்ப்பு உதவி, நட்பு மேற்பார்வை ஆகியன	Siddeley House, 50 Canbury Park Road, Kingston upon Thames, Surrey, KT2 6LX.	Telephone (020) 8547 0115 admin@refugeeactionkingston.org.uk
Stay & Play for parents/carers - With English as a second language பெற்றோரும் கவனிப்போரும் கூடலும் விளையாட்டும் - ஆங்கில வகுப்புகளும்	பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து விளையாடும் சந்தர்ப்பம், கற்றலும் களிப்படைதலும். 0-5 வயது! £1.50 (ஒரு குடும்பம்) வியாழன் காலை 9.30- 11.00மணி. (பாடசாலை நாட்களில் மட்டும்)	Kingston Town Children's Centre, Villiers Road, Kingston, KT1 3A	For More Information Call: Naila- 07778199428 /02084810640
Kingston Bereavement Service கிங்ஸ்ரன் துயர்பகிர் சேவை	நெருங்கிய ஒருவரது பிரிவின்றி முகம்கொடுக்க முடியாது துன்பப்படுகின்ற தனி நபருக்கோ அல்லது ஒரு குழுவிற்கோ இக் கவுன்சிலிங் சேவை உண்டு. 1988ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச் சேவையை கிங்ஸ்ரனில் வாழும் எவரும் பயன் படுத்தலாம்.	Welcare House, 53-55 Canbury Park Road, Kingston KT2 6LQ	info@kingstonbereavementservice.org.uk Tel: 8547 1552 http://www.kingstonbereavementservice.org.uk/
Kingston Advocacy Service சட்டஆலோசனைச் சேவை	தனியாருக்கான இலவசமானதும் சுதந்திரமானது மான சட்ட ஆலோசனைச் சேவை. இது பயிற்றுவிக்கப்பட்ட தொண்டர்களாலும், விசேட அறிவு பெற்ற உத்தியோகத் தர்களாலும் நடாத்தப்படுகிறது.	Siddeley House 50 Canbury Park Road, Kingston KT2 6LX	rights@kag.org.uk Tel: 020 8549 1028
Mind in Kingston மனநோய்க்குழு	மன நோயும் விசேட தேவைகளும் தனிப்பட்ட நோயும் குழுக்களும்.	Siddeley House Canbury Park Road KT2 6LX	http://www.mindinkingston.org.uk/ email: info@mindinkingston.org.uk Tel: 020 8255 3939
Kingston Association for the Blind குருடர்களுக்கான சங்கம்	இது குருடர்கள் அல்லது பார்வை குறைந்தவர்களுடைய நலத்தை முன்னிலைப்படுத்தும் பதிவு செய்யப்பட்ட அறக்கட்டளை. இது உள்ளூரில் உள்ள தனியாருக்கும் அமைப்புக்களுக்கும் பணஉதவி செய்கிறது.	Adams House Dickerage Lane KT3 3SF	Tel: 020 8605 0060
Eye Contact 'ஐ கொன்ராக்ற்'	கண்பார்வை பாதிக்கப்பட்ட எவ்வயதினருக்கும் உதவுகிறது. உதவிக்குழு, ஒருமுக்கக்குழு, தோழமை நிகழ்வுகள் ஆகியவை. மாதத்தின் இரண்டாவது செவ்வாய்ப்பி.ப. 1.00 - 3.00 மணிவரை.	Malden Centre, Blagdon Road, New Malden	Tel: 020 8397 8537 - Anne Bleckwen
New Malden Blind Club கண்பார்வையற்றோர் கிளப், நியூ மோல்டன்	கண்பார்வை குன்றிய எவரும் கலந்து கொள்ளலாம். தோழமை நிகழ்வுகள், சுற்றுலா ஆகியவை. மாதத்தின் ஒன்றுவிட்ட ஒரு புதன்கிழமை. பி.ப. 2.00 - 4.00 மணிவரை.	Christchurch Hall, Coombe Road, New Malden	Diana Goodhew Tel: 01372 466422
Surbiton Club for the Blind கண்பார்வையற்றோர் கிளப், சேர்பிற்றன்.	சேர்பிற்றன், ஹூக், செசிங்ரன், ரொல்வோர்த் ஆகிய பகுதிகளில் வசிக்கும் பதிவு செய்யப்பட்ட கண்பார்வை பாதிப்பற்றோருக்காக ஒரு ஆதரவுக் குழு, தோழமைக் கிளப், கேளிக்கை ஆகியவை உண்டு. ஒன்றை விட்டு ஒரு செய்வாய்க் கிழமைகளில் பி.ப.2.00 - 4.00 மணி வரை. கூடும் இடம்: Surbiton Hill Methodist Church, Ewell Road, Surbiton	26 Manor Crescent Surbiton, KT5 8LQ	Ruth Walmsey Tel: 020 8399 3022
Surbiton Deaf Club சேர்பிற்றன் காதுகொளாதோர் கிளப்.	இரு வாரங்களுக்கொருமுறை வியாழக்கிழமை இரவு ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் விளையாட்டுக்கள் ஒழுங்கு செய்தல். கால்ப்பந்து, பாட்மின்டன், போலிங் ஆகியன. காது கோளாதவர்கள், குறைவுள்ளவர்கள், யாவரும் சேரலாம்.	Searchlight Youth and Community Centre, Kingston Road	Mrs J Paull joyce.paull@cabinet-office.x.gsi.gov.uk 07900 294 384 (text only)
Relate Kingston 'றிலேற் கிங்ஸ்ரன்'	'றிலேற்' தம்பதிகளுக்கு கவுன்சிலிங், 'செக்ஸ் தெரபி' அளிக்கிறது. குடும்பத்தினருக்கும் இளைஞர்களுக்கும் கவுன்சிலிங் அளிக்கிறது.	Kingston Office 41 Fife Road Kingston upon Thames KT1 1SF Tel 020 8549 3318 Fax 020 8546 8422	http://www.relaterkh.org/web/
Victim Support BME Outreach Worker தீங்குற்றோர் உதவியாளர்	குற்றத்தினால் பாதிக்கப்பட்டோர் அவர்களது குடும்பத்தினர் நண்பர்கள் மற்றும் பாதிக்கப்பட்டோர் அனைவருக்கும் இலவசமாகவும் அந்தரங்கமாகவும் உதவி வழங்கல்.	Siddeley House 50 Canbury Park Road, Kingston KT2 6LX	Phone 020 8547 3202 Betty.predu@vslondon.org
Kingston Churches Action on Homelessness கிங்ஸ்ரன் தேவாலயங்கள். வீட்டுற்றோருக்கு உதவும் பணி.	வீடுவசதியற்றோருக்கு பலவித உதவிகள் குறிப்பாக தனிநபர்களுக்கு. உரிமைகள், உதவிகள், வாடகைப் பிரச்சினை பற்றிய அறிவுரை. இருப்பிட வசதி பெறும் வழிகள் ஆலோசனைகள் ஆகியவை தரப்படும்.	36a Fife Rd, Kingston upon Thames, Surrey KT1 1SU	Telephone: 020 8255 7400
The Patient Advice and Liaison Service (PALS) நோயாளர் ஆலோசனையும் தொடர்பும் சேவையும்.	நோயாளர்களுக்கு விபரங்கள் கொடுப்பதும் அவர்களுடைய கவலைகளைத் தீர்ப்பதும் அவர்களுடைய முறையீடுகளை முன்னெடுப்பதும்.	Hollyfield House Hollyfield Road Surrey KT5 9AL	You can contact PALS by calling 020 8339 8107 or by emailing leigh.broggi@nhs.net .

நல்ல ஆரோக்கியம் என்றால் என்ன?

நல்ல ஆரோக்கியம் என்பது நோய் அல்லது உடல்நலக்குறைவற்ற நிலை மாத்திரமன்று. இது ஒரு முழுமையான, உடல், மன, சமூக நல்வாழ்வு ஆகும்.



சமூகத்
தகவல்
இணைப்பு



வைத்தியம் பெறும் பல வழிகள்

உங்களது வைத்தியர் உங்களுக்குத் தேவையான சிறந்த பரிசீலனைத் தருவார். இது மருந்து மாத்திரை வகைகளாகவோ அல்லது மனநோய் அறிவுரை (கவுன்சிலிங்) மூலமாகவோ அல்லது இரண்டுமாகவோ இருக்கலாம். நீங்கள் பெறக்கூடிய சகலவிதமான வைத்தியம் பற்றி உங்களது வைத்தியரிடம் கேளுங்கள்.

கிங்ஸ்ரன்வில் உள்ள வேறு சேவைகள்

கீழே காணப்படும் சில குழுக்களிடமிருந்து ஆதரவும் ஆலோசனையும் பெறமுடியும்.

Improving Access to Psychological Therapies (IAPT)

(மனநோய் வைத்தியம் பெறுவதை இலகுவாக்கல்)

Acre Road Clinic

204 Acre Road

Kingston upon Thames

KT2 6EX

Tel. 020 8541 1686

Refugee Action Kingston (RAK)

(கிங்ஸ்ரன் அகதிகள் நடவடிக்கை)

Siddeley House

50 Canbury Park Road

Kingston upon Thames

KT2 6LX

Tel. 020 8547 0115

Mind in Kingston

(மைன்ட் இன் கிங்ஸ்ரன்)

Siddeley House

50 Canbury Park Road

Kingston upon Thames

KT2 6LX

Tel. 020 8255 3939

Kingston Advocacy Group

(கிங்ஸ்ரன் சட்ட ஆலோசனைக்குழு)

Siddeley House

50 Canbury Park Road

Kingston upon Thames

KT2 6LX

Tel. 020 8549 1028

Kingston Race and Equalities Council

(கிங்ஸ்ரன் இனச் சமர்நிலை கவுன்சில்)

Neville House

55 Eden Street

Kingston upon Thames

Surrey

KT1 1BW

Tel. 020 8547 2332

இக்கட்டுரையில் கூறப்பட்டிருக்கும் விடயங்கள் எதனாலாவது நீங்களோ அல்லது உங்களுக்கு நெருக்கமானவர்களோ பாதிப்புற்றிருந்தால் தயவு செய்து கீழ்க் காணும் நபருடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்:

If any issue raised in this leaflet affects you or your loved one please contact:

JOSEPHINE GIKUYU

Community Development Worker

[BME Communities and Mental Health Promotion]

Equalities and Community Engagement Team

Royal Borough of Kingston and NHS Kingston

22 Hollyfield Road Surbiton KT5 9AL

Phone: 0208 547 4863

Mobile: 07768508824

E-mail: josephine.gikuyu@rbk.kingston.gov.uk

ஆரோக்கியமும் நலவாழ்வும்: கறுப்பின மற்றும் சிறுபான்மை இன சமூகங்கள் (BME)



கறுப்பின மற்றும் சிறுபான்மையின சமூகங்களிடையே மன நலத்தையும் மனநல சேவையிணையும் ஊக்குவித்தல்

3. மொழி

பலர் உதவியை நாடாமலேயே காரணமாக இருப்பது மொழியாகும். பிறர் சொல்வதை விளங்கிக் கொள்ள முடியாதவர்களாகவோ அல்லது தமது எண்ணத்தைச் சொல்ல முடியாதவர்களாகவோ அவர்களின் ஆங்கில அறிவு குறைவாக இருப்பது.



4. கலாச்சார, சமய நம்பிக்கைகள்

சில கலாச்சார அல்லது சமய நம்பிக்கைகள் மனநல சேவையின் உதவிகளைப் பெறுவதற்குத் தடையாக உள்ளன. தமது கலாச்சார, சமய நம்பிக்கைகளுக்கு ஒத்துவராதென நம்புவது. உதாரணமாக ஓர் இஸ்லாமியப் பெண் ஒரு பெண் வைத்தியரிடம் வைத்தியம் பெறுவதை விரும்புவது.

5. விபரம் இல்லாமையே

ஒரு நாட்டினுள்ளோ அல்லது ஒரு பகுதிக்கோ புதிதாக வருபவர்கள் அங்கு என்ன சேவைகள் உள்ளன அல்லது எங்கே அவற்றைப் பெறலாம் என்பதை அறியாதவர்களாக இருக்கலாம்.



மனநோயால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள மக்களுக்கு உதவ என உள்ள சேவைகள் யாவை?

ஆதரவும் பரிசீலனையும் இன்றி மனநோய் ஒருவருடைய நாளாந்த வாழ்வில், உறவுகளில், உடல்நலத்தில் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்.

மற்றையோரைப் போன்றே சிறுபான்மைச் சமூகத்தினருக்கும் அவசியமான மனநோய் சேவையை தகுந்த நேரத்தில் பெற்றுக் கொள்வதற்கு உரிமையுண்டு.

குடும்ப வைத்தியர் (General Practitioner)

உங்களுக்கு மனநோய் உள்ளது என நீங்கள் நினைக்கும் பட்சத்தில் முதலாவதாக உங்களது குடும்ப வைத்தியரைச் சந்தித்தல் அவசியம். அவரால் உங்களுக்குத் தகுந்த வைத்தியத்தை அளிக்க முடியும் அல்லது வேறு ஒருவரிடம் அனுப்ப முடியும்.



உங்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் நன்றாகப் பேச முடியாதிருந்தால் ஒரு மொழி பெயர்ப்பாளரின் சேவையைப் பெறுவது உங்களது வைத்தியரின் கடமையாகும். அவ்வாறு ஒரு மொழி பெயர்ப்பாளரை ஏற்படுத்தத் தவறினால் தயவு செய்து 0208 547 5822 என்ற தொலைபேசி எண்ணில் கிங்ஸ்ரன் மொழிபெயர்ப்புச் சேவையினைத் தொடர்பு கொள்ளவும்.

மனநலம் எதைப் பற்றியது?

மனநலம் என்பது நாம் ஒரு பிரச்சினையை அல்லது நிகழ்வினை எதிர்கொள்ளும்போது எப்படி நடந்து கொள்கிறோம், உணர்கிறோம், யோசிக்கிறோம் என்பதாகும். சிறந்த மனநலம் என்பது ஒரு மனஅழுத்தந்தரும் நிகழ்வினைச் சந்திக்கும் வேளையில் அதைக் கையாளும் தகுதியும், பிறருடன் எப்படி நடந்து கொள்கிறோம் என்பதும், எப்படி தீர்மானங்களை எடுக்கிறோம் என்பதுவுமாகும்.

எமக்கும் மற்றையோருக்கும் துன்பத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் எமது நடத்தைகளும் அறிகுறிகளும் ஆரம்பிக்கும் பொழுதும், அத்தகைய நடத்தைகள் எமது சமூக வாழ்க்கையில் தலையிட்டு எமது நாளாந்த வாழ்க்கையைச் சரிவர நடத்த முடியாது போவதையும், மனநோயின் துன்பம் என அழைக்கிறோம்.

மனநோயின் உதாரணங்களாக, உளத்தாழ்வு (Depression) போஸ்ட் ட்ரோமற்றிக் ஸ்ட்ரெஸ் டிசோர்டர் (Post-traumatic stress disorder-PTSD) பேர்சனாலிட்டி டிசோர்டர் (Personality disorders) ஸ்கிட்சோபிளேனியா (Schizophrenia) ஆகியவற்றைக் கூறலாம்.

மன அழற்சியை உண்டாக்கும் காரணங்கள் எவை?

மனநோய் பெற்றோர் வழியாகவோ அல்லது தலையில் ஏற்பட்ட கடுமையான காயத்தினாலோ ஏற்படலாம்.



சமூக சூழல் காரணங்கள்?

நாம் எங்கே வசிக்கிறோம் அல்லது வேலை செய்கிறோம் என்பவையும் மனநோய்க்குக் காரணமாக அமையலாம்.



உளரீதியான காரணங்கள்?

அதிர்ச்சியான அல்லது துன்பமான அனுபவங்கள் அல்லது போர், மரணம், விவாகரத்து ஆகியவை மனநோயை உண்டாக்கலாம்.



மனநோய் யாருக்கு உண்டாகலாம்?

மனநோய் ஒருவருடைய இனம், சாதி, கலாச்சாரம், சமயம், பால், பால் இன விருப்பு, பொருளாதார சமூக நிலை ஆகியவற்றிற்கு அப்பாற்பட்டு எவரையும் தாக்கலாம்.

சிறுபான்மையின மக்கள், மனநல சேவையினைப் பெறுவதற்கு தடையாக இருக்கும் காரணங்கள் எவை?

மனநோய்க்கான உதவியைப் பெறுவதற்கு பலருக்குத் தயக்கமாக இருக்கிறது. ஆனால் சில காரணங்கள் சிறுபான்மை இன மக்களிடையே கூடுதலான தயக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

1. அவமானம்

பலர் தமது மனநோய்க்கு உதவி பெறாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அவர்களது குடும்ப அங்கத்தவர்கள், நண்பர்கள் சக்தொழிலாளர்கள், சேவையாளர்கள் அவர்களைப் பற்றித் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு அவர்களைப் புறக்கணிப்பார்கள். அவர்களுடன் நட்பு பாராட்ட மாட்டார்கள். அல்லது இழிவான வார்த்தைகளால் அழைக்கக்கூடும் என்ற பயம்.



2. வரைப்படுத்தல்

தொழில்சார் சேவையாளர்கள் தம்மைப் பற்றிய தவறான அபிப்பிராயங்களை தமது இனம், சாதி, கலாச்சாரம் அல்லது சமய அடிப்படையில் ஏற்கெனவே ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளனர் என்னும் கருத்தாகும். உதாரணமாக கறுப்பின ஆண்கள் கோபம் வரும் தன்மையுடையவர்கள் என்பது.

சமூகத்
தகவல்
கூரைப்பு

2010 மே மாதம் 22ந் திகதியில்,
அல்ஃபா ரோட் குடியிருப்பு வளாகம்
களியாட்ட நாள்
(Alpha Road Estate's Fun day)

NHS
Kingston

தமிழ் உணவக உரிமையாளர்களுக்கும்,
உணவுச்சேவை அதிபர்களுக்கும்
ஒரு அழைப்பு!!!

2010ம் ஆண்டு மே மாதம் 22ந் திகதி அன்று அல்ஃபா ரோட் குடியிருப்பு வளாக களியாட்ட நாள் நடைபெற உள்ளது. சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற இந் நிகழ்ச்சிக்கு சிறுவர்களும், பெரியோரும் மற்றும் சேர்பிறறன் பகுதியில் வாழும் அநேகரும் பாரிய அளவில் பங்குபற்றியிருந்தனர். இவ்வருடம் அதிலும் பார்க்கக் கூடிய அளவில் மக்கள் பங்கு பற்றுவார்கள் என எதிர்பார்க்கிறோம். இந் நிகழ்ச்சியில் உணவு ஒரு முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. உலகின் பல பாகங்களிலும் உள்ள உணவினை ருசித்துப் பார்ப்பதற்கு இது ஒரு சந்தர்ப்பம் ஆகும். அன்று ஒரு உணவுக் கடைகளை ஏற்படுத்தி உங்களது வாடிக்கைக்காரரைப் பெருக்கிக் கொள்ளுமாறு தமிழ் உணவக உரிமையாளர்களையும் உணவுச்சேவைத் தொழில் அதிபர்களையும் (Tamil restaurants and professional caterers) அழைக்கிறோம். நீங்கள் சமீபத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அல்லது நீண்ட நாட்களாகச் சேவை செய்யும் உணவக உரிமையாளரா? தமிழ் உணவுபற்றி அநேகமானோருக்குத் தெரிய வேண்டும் என விரும்புகிறீர்களா? உங்கள் வியாபாரத்திற்கு விளம்பரம் செய்யுங்கள். உங்களது கடையைப் பதிவு செய்வதற்கு கீழ்க்கண்ட மின்அஞ்சலில் தொடர்பு கொள்ளவும். – Jennifer.abuah@rbk.gov.uk

NHS
Kingston

கிங்ஸ்ரனில் (NHS)
பல் வைத்தியர்கள் உள்ளனர்

பல் வைத்தியரிடம் செல்வதைப் பலர் விரும்புவதில்லை. ஆனால் வாயினை ஆரோக்கியமாகப் பேணவும், பற் சிதைவையும் முரசு நோயையும் தடுக்கவும் ஒழுங்கான வாய்ப் பரிசோதனை அவசியமாகிறது. பலர் ஒரு தேசிய ஆரோக்கிய சேவையின் (NHS) கீழ் பணிபுரியும் பல் வைத்தியரைக் கண்டு பிடிப்பது கடினமானது அல்லது இயலாத ஒன்று என நம்புகிறார்கள். ஆனால் மற்றைய பகுதிகளைப் போலல்லாது கிங்ஸ்ரனில் NHS பல் வைத்தியர்கள் தாராளமாக உள்ளனர் என்பது மட்டுமன்றி புது நோயாளரைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் தயாராக உள்ளனர். அத்துடன் அவர்கள் அதிக கட்டணம் அறவிடமாட்டார்கள். அவர்களுடைய சேவையில் மூன்று விதமான பட்டியல் உள்ளன.

Band 1: £16.50 அடங்குபவை, பரிசோதனை (examination), நோயறிதல் (diagnosis) தடுப்புப் பராமரிப்பு (preventative care)

Band 2: £45.60 அடங்குபவை, நிரவுதல்; (fillings), பல்லின் அடிப்பாக வைத்தியம் (root canal treatment) பல்பிடுங்குதல் (extractions) ஆகியனவும் பட்டியல் 1ம்.

Band 3: £198 அடங்குபவை, சிக்கலான வேலைகளுள்ள பல்முடி போடுதல் (crowns), பொய்ப்பல் கட்டுதல் (dentures) அல்லது நிரந்தரப் பற்கள் (bridges) ஆகியவற்றுடன் பட்டியல் 1 ம் 2 ம்.

பற் பரிசோதனையும் பரிகாரமும் 16வயதிற்குக் குறைவான பிள்ளைகளுக்கும் 18 வயது வரையான முழுநேரக் கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கும் இலவசம் ஆகும். வயது வந்தோரிலும் சிலருக்கு NHS கட்டணத்திலிருந்து விலக்கு அளிக்கப் பட்டுள்ளது. இவ்விபரத்தை 'NHS dental services in England' எனும் துண்டுப் பிரசுரத்தில் காணலாம். இதை அருகில் உள்ள பல் வைத்தியர் அல்லது www.dh.gov.uk/dentistry என்ற இணைய தளத்தில் பெறலாம். NHS Kingston இன் இணையத்தளமான www.kingstonpct.nhs.uk இல் தரப்பட்டிருக்கும் பல் வைத்தியர் ஒருவரைத் தொலைபேசியில் அழைத்து உங்களது அடுத்த பரிசோதனைக்குப் பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள். அல்லது 0845 070 4240 என்ற தொலைபேசி எண்ணில் அழைத்துப் பதிவு செய்யலாம். அது உங்களுக்கு ஒரு அழகான புன்னகையைப் பெற்றுத்தரும்.

யார் கவனிக்கிறார்கள்? அறுபது இலட்சம் பேர் கவனிக்கிறார்கள்

உங்களது குடும்ப உறவினரான அல்லது நண்பரான ஒரு நோயாளியை, வலிமை குறைந்தவரை அல்லது அங்கவீனர் ஒருவரை சம்பளமின்றி பராமரிக்கிறீர்களா? அப்படியானால் உங்களை ஒரு 'பராமரிப்பாளர்' என அழைக்கலாம். ஐக்கிய இராச்சியத்தில் கிட்டத்தட்ட 60 இலட்சம் தொகையினரான பராமரிப்பாளர்கள் இருக்கின்றனர்.

எடுத்த உடனேயே நாம் எம்மை ஒரு பராமரிப்பாள ராகப் பார்ப்பதில்லை. நாம் அவர்களது உறவினர்கள், நண்பர்கள் அல்லது அயலவர்கள். ஆதலால் வேறு யாரும் செய்யக் கூடியதையே நாமும் செய்கிறோம். நாம் அன்பு பாராட்டும் ஒருவர் தன்னால் செய்ய முடியாததை செய்வதற்கு சம்பளமின்றி உதவுகிறோம். ஒருவருக்குமே தம்மீது ஒரு 'லேபிள்' ஒட்டுவதை விரும்புவதில்லை. ஆனால் நாம் ஒரு பராமரிப்பாளர் என்பதை உணர்வது தான் அதற்குத் தேவையான உதவிகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான முதற்படியாகும்.

இது ஓர் அன்பின் அடிப்படையில் செய்யப்படுகின்ற சேவையாகும். ஆனால் அதைச் செய்வது இருவருக்கும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது என்கிறார். தனது தாயாரான றோஷனைப் பராமரிக்கும் அர்ஷாட் கிலானி.

தனது தாயாரைச் சந்திக்க 2002ம் ஆண்டு ரொறன் ரோவிலிருந்து விடுமுறையில் வந்த அர்ஷாட் அப்போதி ருந்து தனது தாயாரின் முழுநேரப் பராமரிப்பாளராக உள்ளார்.

தனது தாயாருக்கு ஓர் இன்பமான அதிர்ச்சியைக் கொடுக்கவேன வந்த அர்ஷாட்டிற்கு பெரிய அதிர்ச்சி தனது தாயாரை ஒரு பராமரிப்பு நிலையத்தில் கண்டது ஆகும். அவரது தாயார் றோஷன் மன அழுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்டு அவரைத் தன்னுடன் வைத்திருந்து பராமரிப்பதற்காக கூட்டிச் சென்று தானும் இங்கிலாந்தில் தங்கிவிட்டார். இப்போது 8 வருடங்கள் ஆகியும் றோஷன் இன்னமும் அர்ஷாட்டுடனேயே வாழ்ந்து வருகிறார்.

'எனக்கு எனது தாயாரைக் கவனித்துக் கொள்வது பெரிய ஆனந்தத்தைத் தருகிறது' என்கிறார். நாளின் 24 மணித் தியாலங்களும் நகைச்சுவையுடன் பேசுவதும்,



அணைப்பதும், முகர்வதுமாக ஆனந்தமாக நாட்கள் கழி கின்றன. ஆனால் நான் மற்றையோரையும் சந்திப்பதற்கு ஆசைப்படுகிறேன். அதனால் கிங்ஸ்ரன் சமூகசேவை அமைப்பிடமிருந்து கிடைக்கும் உதவி எனது வேலையை இலகுவாக்குகிறது. அவர்கள் அனுப்பும் சிறிதுநேர இடை வெளிப் பராமரிப்பாளரின் காரணமாக, வெளியே செல்ல முடிகிறது. ஒரு படத்திற்கோ எனது மேற்படிப்பிற்காக 'ஓப்பின் யூனிவேசிறி' நாடாத்தும் வகுப்புக்களுக்கோ செல்லக்கூடியதாக இருக்கிறது. அல்லது நண்பர்களுடன் சிறிதுநேரம் செலவிட முடிகிறது.

அர்ஷாட் ஒரு புதுமுறையில் அவரது சமூக சேவை உதவியினைப் பெற இருக்கிறார். இது 'சுய செலவுத் திட்டம் (Personal Budget) ஆகும். அதன் மூலம் அவருக்குத் தேவையான பராமரிப்பாளரை அவரே பெறமுடியும். அத்துடன் இன்னும் வேறு உதவிகளையும் பராமரிப் பாளர்கள் பெற முடியும். உதாரணமாக தன பாடங்களை இடம் மாற்ற, பல்ப் மாற்ற, பூட்டுக்கள் திருத்த ஆகிய சிறு சிறு வேலைகளைச் செய்வதற்கான உதவியாளர்களுக் கான திட்டம் ஆகியன. புதிய வழியில் பராமரிப்பாளர் களுக்கு உதவி செய்யும் வகையில் புதுத் தொழில் நுட்பம் கையாளப்படுகிறது. புகை, வெள்ளம், வீழ்தல் ஆகியவற்றை அறிந்து தூர இருப்போருக்கு அறிவிக்கக் கூடியதான வசதிகள் பராமரிப்பாளர்களுக்கும், அவர்கள் பராமரிப்போருக்கும் மன ஆறுதலைக் கொடுக்கிறது.

இவற்றுடன் பொருளாதார உதவிகளும் உண்டு. பராமரிப்பு உதவித் தொகை தற்போது வாரம் ஒன்றிற்கு 53.10 ஆகும். மற்றைய உதவிகளான Disability Living Allowance, Attendance allowance, Income Support / Pension credit, council tax help ஆகியவையும் உண்டு. இவ்வகை யான உதவிகளால் அர்ஷாட் தனது எதிர்காலத்தை தனது விருப்பப்படி அமைத்துக் கொள்ள விரும்புகிறார். 'நான் வர்த்தகப் பிரிவுக் கல்வியில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றபின் ரன்சானியாவில் ஓர் அறக்கட்டளை அமைத்து அங்குள்ள பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளை பாட சாலைக்கு அனுப்பவும், மக்கள் வறுமையிலிருந்து மீளும் வகையில் அவர்கள் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட உதவி செய்ய போகிறேன்' என்கிறார்.

நாம் அன்பு வைத்திருக்கும் ஒருவரைக் கவனிப்பது மகிழ்ச்சி தரும் செயலாகும். ஆனால் சரியான உதவி யின்றி அதன் காரணமாக பலர் தனிமை, வறுமை, நோய் ஆகியவற்றினால் அவரைத் தொடர்ந்து பராமரிக்க முடியாது உள்ளார்கள்.

'உதவி கேட்பதில் தவறொன்றுமில்லை. தற்போது உதவி கேட்பதற்கு நீங்கள் தயாரில்லையென்றாலும் என்றோ ஒருநாள் உதவி கேட்க வேண்டி ஏற்படும். அப்போது அதற்காக நீங்கள் மகிழ்ச்சி அடைவீர்கள்' என்கிறார் அர்ஷாட்.

பராமரிப்பாளர்களுக்கு உள்ள உதவிகளைப் பற்றிய விபரம் அறிவதற்கு:

Kingston Council Community Care Services

Tel: 020 85475757

email: contact.us@drbk.kingston.gov.uk

website: kingston.gov.uk

kingston carers Network

இது கிங்ஸ்ரனில் உள்ள ஒரு சுயாதீனமான தொண்டு அறக்கட்டளையாகும்.

Tel: 020 3031 2757

email: admin@kingston-carers.org.uk

website: www.kingstoncarers.org.uk

எம்மை வாழ வைத்தவர்கள் - 2

இலங்கைக்குப் பூரண சுதந்திரம் வேண்டும் என
முதலில் குரல் கொடுத்தவர்களில் முதன்மையானவர்

அதிபர் ஹண்டி

கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி அதிபராக ஹண்டி அவர்கள் சேவையாற்றியது வெறும் பத்து ஆண்டுகள் கூட நிறைவடையவில்லை. அவர் அப்பாடசாலையில் இருந்து ஓய்வு பெற்று ஏறக்குறைய ஐம்பது ஆண்டுகள் கழிந்து விட்டன. அவர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து அமரராகியும் முப்பது ஆண்டுகளாகியுள்ளன. ஆனால் அவரது நூற்றாண்டினை நினைவு கூர்ந்து ஒரு மலரையும் அப்பாடசாலையின் பழையமாணவர் வெளியிட்டுள்ளார்கள் என்றால் அதற்கு என்ன காரணம்? ஒருவரின் சேவைக்காலத்தின் அளவு அல்ல முக்கியம். அவரது சேவையின் தரம் தான் முக்கியம் என்பது புலனாகிறது. அவர் அக்காலத்தில் ஆற்றிய பணி மாணவர்களின் உள்ளத்தில் இத்தனை தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளதாலா அல்லது இத்தனை விசுவாசம் காட்டுதல் அப்பாடசாலையின் பழைய மாணவர்களுக்கான தனித்துவமா? இரண்டுமே என எண்ண வைக்கிறது!

ஹண்டி மாஸ்டர் அவர்கள் 1899ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 28ந் தேதி பிறந்தார். தந்தையார் மானிப் பாயினைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் சரவணமுத்து அவர்கள். பிறப்பாலே கிறிஸ்தவராகிய ஹண்டி அவர்கள் தனது உயர் கல்வியை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் கற்றார். அங்கே பட்டதாரி வகுப்புகள் நடைபெற்றன. இலண்டன் சர்வகலாசாலைப் பட்டதாரியாக ஹண்டி அவர்கள் 1929ஆம் ஆண்டில் தேறினார். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலேயே தனது ஆசிரியப் பணியினை ஆரம்பித்தார். அங்கு ஆங்கிலம் மற்றும் இலத்தீன் மொழிகளைப் பயிற்றுவித்தார். ஹண்டி அவர்கள் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி மாணவராக இருந்த சமயம் அங்கே அதிபராக விளங்கியவர் சங்கைக்குரிய பி்க்னெல் பாதிரியார். அவர் ஒரு பெரும் கனவான். கருத்துச் சுதந்திரம் என்பதற்கு முக்கியத்தும் கொடுக்க வேண்டும் என்பதில் தீவிரம் காட்டியவர். ஹண்டி அவர்கள் மேல் அத்த நம்பிக்கையும் நல்லெண்ணமும் கொண்டவர். ஆகவே, அவரது வழிகாட்டலில் ஹண்டி மிக உயர்ந்த சிந்தனாவாதியாக வளர்ந்ததில் ஆச்சரியமில்லை. எனவே, ஹண்டி அவர்கள் ஆசிரியப் பணியில் அமர்ந்ததும் மாணவர்களுக்குக் கல்வி போதித்ததுடன் சிறந்த உதார புருடராயும் மிளிர்ந்தார். அவருக்கென ஒரு மாணவர் வட்டம் உருவானது. அதன் விளைவாகத் தோன்றியது தான் மாணவர் காங்கிரஸ்; (Student Congress).

இளைஞர் காங்கிரசும் அரசியல் செயற்பாடுகளும். ஒரேற்றர் சுப்பிரமணியம் A.E தம்பர், நாகலிங்கம் போன்றோர் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் மாணவர்களாகச் சேர்ந்து கல்வி கற்றனர். ஹண்டி அவர்கள் அப்போது அங்கே ஆசிரியராக இருந்தார். ஹண்டி யினது 'மாணவர் காங்கிரஸ்' அவர்கள் யாவரையும் கவர்ந்தது. இவர்கள் அதில் சங்கமமாயினர். விரைவில் மாணவர் காங்கிரஸ் பாடசாலை மட்டத்துடன் நின்றுவிடாமல் பாரிய இளம் சமூகத்தினையும் அரவணைத்தமையால் இளைஞர் காங்கிரசாகப் (Youth Congress) பரிணமித்தது. அதன் வேகமான வளர்ச்சியின் விளைவால் இளைஞர் காங்கிரஸ் ஓர் பேரியக்கமாகச் செயற்படத் தொடங்கியது.

இளைஞர் காங்கிரஸ் நான்கு பிரதான குறிக் கோள்களுடன் செயற்பட்டது.

1. அந்நிய ஆட்சியிலிருந்து விடுபட்டு இலங்கை பூரண சுதந்திரம் பெற்ற நாடாக விளங்க வேண்டும்
2. தமிழ்ச் சமூகத்தின் புற்று நோயாகப் பீடித்திருக்கும் சாதிபேதம் முற்றாகவே ஒழிக்கப் பட வேண்டும்.
3. ஏழை மக்களது வாழ்க்கைத் தரம் கௌரவமான நிலைக்கு உயர்த்தப் பட வேண்டும்



4. பாடசாலைகளில் மாணவர்களுக்கு அவரவர் தாய் மொழியிலேயே கற்பித்தல் நடைபெற வேண்டும்.

எனது பெருமதிப்பிற்குரிய அதிபர் ஒரேற்றர் சுப்பிரமணியம் மிக அழகாக, 'The story of the Congress is almost the story of Handy Master's life, என்கிறார்.

ஹண்டி பற்றி அவர் எழுதிய கட்டுரையிலிருந்து ஒரு பகுதியைத் தருகிறேன்.

'அந்தக் காலத்திலே நினைக்கக் கூட முடியாத தேசிய உடையினை, அதுவும் கதரினாலான உடையினை ஹண்டி அவர்கள் கொழும்பில் இருக்கும் பொழுது கூட உடுக்கத் தவறியதில்லை. ஹரிஜன சமூகத்து இளைஞன் ஒருவனையே தனது உதவியாளராக வைத்திருந்தார். சங்கைக்குரிய பி்க்னெல் பாதிரியார் அவர்கள் ஹரிஜன சமூகத்து மாணவர்களைப் பாடசாலையில் சேர்த்த பொழுது அதனை எதிர்த்து ஏனைய ஆசிரியர்கள் பகிஷ்கரித்த போது ஹண்டி மாஸ்டர் மாத்திரமே பி்க்னெல் அவர்களுடன் இருந்தார்', என ஒரேற்றர் அவர்கள் எழுதியுள்ளார்கள்.

கல்யாணசுந்தர முதலியார், சத்தியமூர்த்தி, P.de S குலரத்தினா, S.W.R.D பண்டாரநாயகா, Dr. N.M பெரேரா, பிலிப் குணவார்தனா போன்ற இந்திய இலங்கைப் பிரபலங்களை அழைத்து தங்களது கொள்கைப் பிரச்சாரக் கூட்டங்களை இளைஞர் காங்கிரஸ் நடத்தியதுடன் தொடர்ந்து 15 வருடங்கள் வருடாந்தக் கூட்டங்களையும் பெரும் மாநாடாக நடத்தியுள்ளது. ஒவ்வொரு வருடாந்தக் கூட்டத்திலும் இலங்கைக்குப் பூரண சுதந்திரம் வேண்டும் எனத் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. வருடாந்தக் கூட்டங்களில் சம பந்திபோசனம் முதன்மை பெற்றது.

மிகப் பிரமாண்டமாக ஓலைக் கொட்டில்கள் போடப்பட்டு அங்கே நடத்தப்பட்ட இக் கூட்டங்கள் சாதிப் பக்தர்களாலும், வேதாகம சமூகத்தினராலும் பல வகைகளில் எதிர்க்கப்பட்டன. கொட்டில்கள் தீக்கிரையாக்கப் பட்ட சம்பவங்களும், கூட்டத்துக்கு வந்தோர் குடிப்பதற்கு நீர் எடுக்கும் கிணறுகளிலே பாம்புகளைக் கொன்று போட்டதும், கல்லெறிந்து ஆட்களை விரட்டியதும் போன்ற கேவலமான பல சம்பவங்கள் நடந்துள்ளன.

இளைஞர் காங்கிரஸ் முயற்சிகள் யாவற்றிலும் மிகவும் பிரதானமான ஆண்டாக 1931ம் ஆண்டு நிலவுகிறது. அவ்வாண்டிலே சட்டசபைக்கான தேர்தல் நடைபெற்றது. டொனமூர் ஆணைக்குழு வழங்கிய சலுகைகள் பூரண சுதந்திர வேட்கையைத் தணிப்பதாயிருக்கவில்லை. ஆகவே சட்டசபைத் தேர்தலைப் புறக்கணிக்க வேண்டும் என இளைஞர் காங்கிரஸ் ஏகமனதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. தேர்தலுக்கு நிற்க முற்பட்டோரை ஹண்டி அவர்கள் தலைமையிலான இளைஞர்கள் நேரடியாகவே சென்று தேர்தலுக்கு மனுச் செய்ய வேண்டாமென இளைஞர் சினர். அதில் ஓரளவு வெற்றியும் பெற்றனர் எனலாம். மன்னார் தவிர யாழ்ப்பாணத்தின் ஏனைய நான்கு தொகுதிகளுக்கு எவருமே நியமனப் பத்திரம் தாக்கல் செய்யவில்லை. இது இளைஞர் காங்கிரஸ் நிகழ்த்திய சாதனை என சிங்களத் தலைவர்கள் கூட கூறியதுடன் அதில் தம்மையும் இணைத்துக் கொண்டதன் விளைவாக அகில இலங்கை இளைஞர் காங்கிரஸ் என்ற அமைப்பே உருவாகுவதற்கும் வழிவகுத்தது. தேர்தல் பகிஷ்காரம் சாதாரியமானதா என நீண்டகாலம் சர்ச்சை நடந்த போதும், டொனமூர் ஆணைக்குழு கொண்டு வரவிருந்த சீர்திருத்தங்கள் மக்களது அபிலாசைகளை ஈடுசெய்யமாட்டாது என இளைஞர் காங்கிரசின் இந்தச் செயற்பாடு உணர்த்தியது என்பதை மறுக்கமுடியாது.

ஹண்டி அவர்களின் அழைப்பின் பேரில் மகாத்மா காந்தி அவர்கள் 1927ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் யாழ்ப்பாணம் வந்தார். நவம்பர் 26ந் தேதி இளைஞர் காங்கிரசில் அவர் ஆற்றிய உரையின் போது, "You have taken upon yourselves and very rightly the credit of bringing me to this fair island" எனக் கூறியதிலிருந்து மகாத்மாவின் இலங்கை வருகைக்கு மூல காரணர் ஹண்டி என்பது புலனாகிறது. "Gandhiji's visit to Jaffna was the most successful in Ceylon and this was to a great extent due to Mr. Perinpanayagam" என காந்திஜியின் பிரத்தியேக செயலாளராகக் கடமையாற்றிய மாஹா தேவ் தேசாய் அவர்கள் எழுதியமை இதனை ஊர்ஜிதம் செய்கிறது.

வெ. இளங்குமரன் அவர்கள் எழுதிய 'வரலாறு சொல்லும் பாடம்' எனும் புத்தகத்தில், '1927ல் இலங்கை வந்த காந்திஜி' எந்தவொரு சிங்களவரது வாயிலும் இருந்து சுதந்திரம் என்ற பேச்சைக் கடந்த 15 நாட்கள் நான் கேட்டதில்லை. இங்கு வந்த பிறகு தமிழர்களின் வாயிலிருந்து தான் சுதந்திரம் என்ற வார்த்தையைக் கேட்கிறேன் என்றார்', எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தனிச் சிங்களச் சட்டம் வந்ததிற்குக் கூட ஹண்டியும் அவரது இளைஞர் காங்கிரசும் தான் காரணமாக அமைந்தது எனச் சிங்களப் பேராசிரியர் ஒருவர் திரு A. E. தம்பர் அவர்களுக்கு ஒரு சமயம் கூறினாராம். அது வேடிக்கையாகக் கூறப் பட்டதோ அல்லது வினயமாகக் கூறப்பட்டதோ தெரியவில்லை. அவரது கருத்துப்படி தாய்மொழிக் கல்வி என்று இளைஞர் காங்கிரஸ் ஒலித்தமையே சிங்களப் பேரின வாதிகளுக்குத் தனிச் சிங்களம் என்ற எண்ணத் தினைக் கொடுத்திருக்கலாம். 'A university professor and an M.P once told me that had it not been for the evil agitation carried out by Nesiiah, myself and our friends in the ACUT, English would have continued as the medium of education and administration and that it would not have occurred to our Sinhalese brotheren to demand Sinhala only!' - Handy S. Perinpanayagam - Memories. - A.E.Thamber

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் ஹண்டி: 'ஹண்டி மாஸ்டர்', பொதுவாகவே அவரை அப்படித்தான் அவருடன் பழகியவர்கள் அழைப்பார்கள், அத்தனை

12ம் பக்கம் பார்க்க...

11ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

சிறப்பானது அவரது ஆசிரியப் பணி. ஆசிரியப் பணியினை அவர் நேசித்தார். மாணவர்கள் அவரைப் பூசித்தனர். 1933ல் சட்டம் பயில வேண்டும் என்ற ஆசை வந்தது. ஆசிரியப் பணியினை விட்டு விலகி சட்டம் படிக்கச் சென்றார். ஆனால் ஒரு வருடத்தில் அதனை விட்டுவிட்டு மீண்டும் ஆசிரியப் பணிக்கே வந்து விட்டார். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் ஹண்டி அவர்களின் மாணவராக இருந்த கார்த்திக்கேசு ஜெகநாதன் அவர்கள், 'ஹண்டி அவர்கள் மிகச் சிறந்த ஆசிரிய ராகவும் இலங்கையில் உள்ள மிகச் சிறந்த ஆங்கில ஆசிரியர்களில் அவரையும் ஒருவராகக் கொள்ள முடியும்', எனவும் எழுதியுள்ளார்.

'மாணவர்கள் அவரை ஒரு தத்துவஞானியாக, வழிகாட்டியாக, நண்பராகக் கருதினர். ஆங்கிலத்தில் மிக்க புலமையுடைய ஹண்டி அவர்கள் சேக்ஸ்பியரில் ஒரு வல்லுனராகக் கருதப்பட்டவர். ஹண்டி அவர்களுக்கு ஒரு தனித்துவம், அவர்கள் ஒரு போதும் வகுப்புகளுக்கு நேரத்திற்கு வந்தது மில்லை. வகுப்புகளை விட்டு மணி யடித்தபோது வெளியேறியதும் இல்லை' என்கிறார் திரு. ஜெகநாதன்

மகாத்மா காந்தியினது போதனையைப் பின்பற்றிய காரணத்தினால் எப்பொழுதும் கைத்தறியினால் நெய்யப்பட்ட தேசிய உடையினிலேயே உலவிவரும் ஹண்டி அவர்கள் இந்திய சுதந்திரத்துக்காகப் போராடிய அகில இந்திய காங்கிரசினதும் அதன், 'வெள்ளையனே வெளியேறு' என்ற கோஷத்திலும் அதீத பற்றுடையவராக விளங்கினார். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி அமெரிக்கன் மிஷனரிகளால் நடத்தப் பட்டு வந்தது. எனவே, ஹண்டி அவர்களின் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான போக்கு அவர்களால் ஜீரணிக்க முடியவில்லை. ஹண்டி ஒரு சிறந்த ஆசிரியர் என்பதில் அவர்களுக்கு இரு வேறு கருத்துக்கள் இருந்ததில்லை. ஆனால் அவரது பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு மற்றும் தீவிரவாதம் அவர்களுக்குப் புளியைக் கரைத்தது என்பது தான் உண்மை. இதற்குச் சிகரம் வைத்தது போன்று அமைந்தது 1937ல் ஜவஹர் லால் நேருவினது முதல் முறையான இலங்கை வரவு. நேரு அவர்கள் கூட்டங்களில் இளைஞர்களைத் திசை திருப்பும் வண்ணம் புரட்சிகரமாகவும் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராகவும் ஆவேசமிக்க உரை நிகழ்த்துவார் என்பதனை அரசாங்கம் அறிந்ததே. எனவே, முன் எச்சரிக்கையாக அரசாங்க அதிபருக்கும், கல்வி அதிபதிக்கும் அத்தகைய கூட்டங்கள் நடைபெறாது தடுக்கும் முயற்சியை மேற்கொள்ளுமாறு கட்டளைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன. பாடசாலைகளுக்கும் மறைமுகமான எச்சரிக்கைகள் விடப்பட்டன. ஹண்டி அவர்கள் இந்த சுற்று நிருபங்கள் எதனையும் சட்டை செய்யவில்லை. வட்டுக்கோட்டைச் சந்தியிலேயே மேள வாத்தியம், இன்னிசை முழங்க ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுக்கு மகத்தான வரவேற்பு கொடுத்ததுடன் நீண்ட ஒரு பவனியையும் ஏற்பாடு செய்தார். அது வெகு விமரிசையாக நடைபெற்றது. ஹண்டி அவர்களுக்கு மன நிறைவான நிகழ்ச்சி, மக்களுக்கு ஆரவாரமான கொண்டாட்டம். ஆனால் அரசுக்கு?

அரசு ஆணைக்கு எதிராக இயங்கிய ஹண்டியை சும்மா விடலாமா? அவர் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கு மாறு கல்லூரி நிர்வாகத்திற்கு கட்டளை பிறந்தது. கல்லூரியின் அதிபராக விளங்கியவர் சங்கைக்குரிய பிக்னெல் பாதிரியர் அவர்கள். துரதிஷ்டவசமாக அச்சந்தர்ப்பத்தில் அப்பெருமகனார் விடுப்பில் அமெரிக்கா சென்றிருந்தார். தற்காலிக அதிபர் செய்வதறியாமல் திகைத்தார். இருதலைக்கொள்ளி எறும்பானார். நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்து அரசின் குரோதத்தைச் சம்பாதிப்பதா அல்லது மிகச் சிறந்த ஆசிரியர் ஹண்டியை இழப்பதா என்ற மனப் போராட்டம். அரசின் வெறுப்பினை எதிர் கொள்ள அவர் விரும்பவில்லை.

எனவே ஹண்டி அவர்களைப் பணி நீக்கம் செய்தார். அரசினைத் திருப்திப் படுத்தினார். ஆனால் அடாத செயல் இது என கிராமம் ஆர்த் தெழுந்தது. விடுப்பில் அமெரிக்கா சென்றிருந்த அதிபர் பிக்னெல் ஒரு சில வாரங்களில் ஊர் திரும்பியமை பிரச்சினை பூதாகாரமாகாமல் போனதற்குக் காரணமாகியது. இந்த நியாயமற்ற செயல்கண்டு குமுறிய பிக்னெல் பாதிரியார் ஹண்டி அவர்களை அழைத்து வந்து மீண்டும்

கல்லூரியில் ஆசிரியப் பணியில் தொடர வைத்தார். அரசாங்கமோ, கல்வி அதிபதியோ பார்த்துப் பரிதவிக்க முடிந்ததேயன்றி பழிவாங்கலை ஈடேற்ற முடியவில்லை. ஹண்டி அவர்களினது முயற்சிகள் அத்தனைக்கும் உறுதுணையாக நின்ற பிக்னெல் பாதிரியார் அவர்கள் அடுத்த இரண்டு வருடங்களில் அமரராகிவிட்டார். கல்லூரிச் சூழல் ஹண்டி அவர்களின் போக்குக்கு முன்னிருந்ததுபோல பாதிரியாரினது மறைவுக்குப் பின்னர் சாதகமாக அமையவில்லை. ஓரளவிற்கு விரக்தி மேலிட்டமையால் சட்டக் கல்வி கற்பது பற்றி ஹண்டி அவர்கள் மீள ஆலோசனை செய்தார். சட்டம் கற்று வழக்குரைஞர் ஆக வேண்டும் என்ற ஆசை மேலோங்கியதன் காரணமாக 1943ஆம் ஆண்டு தனது ஆசிரியப் பணியினைத் துறந்தார்.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியுடன் ஹண்டி அவர்களுக்கு ஒரு மாணவராக, ஆசிரியராக ஏறக்குறைய 30 ஆண்டுகள் தொடர்பு இருந்தது. அவர் தனது தொடர்பினை 1943ல் துண்டித்துக் கொண்டார். ஹண்டி அவர்களை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியினை விட்டு விலக வேண்டாமென்ப பலர் வற்புறுத்தினார்கள். அதில் பிரதானமானவர் உடுவில் பெண்கள் உயர்நிலைப் பாடசாலை அதிபராக இருந்த செல்வி L.G. Brookwalter அவர்கள். ஆனால் ஹண்டியினால் சங்கைக்குரிய பிக்னெல் பாதிரியார் இல்லாத ஒரு சூழலிலே மன நிறைவுடன் தன்னால் பணியாற்ற முடியாது என்பது பாரிய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியமையால் பதவி விலகலைத் தவிர வேறுவழியில்லை என்ற தீர்மானத்திற்கு வந்தார். எனவே விலகினார். சட்டம் பயின்றார்.

அரசியல்வாதியாக ஹண்டி. இடது சாரி இயக்கம் யாழ்ப்பாணத்தினைப் பொறுத்த மட்டிலே என்றுமே மக்களின் அபரிமிதமான ஆதரவு பெற்ற இயக்கமாக இருந்ததில்லை. தேசத்தின் ஒருமைப்பாடு, அங்கு வாழ்கின்ற மக்களின் ஐக்கியம் மற்றும் பல்வேறு தேசிய இனங்களின் ஐக்கியம் என்பதையே போதித்து வந்த இடதுசாரி இயக்கம், அதன் மூலம் தான் தமிழ் மக்களினது அபிலாசைகளை ஈட்டமுடியும் என்ற நம்பிக்கையையே கொண்டிருந்தது. ஆனால் தமிழ்த் தேசியவாதம் இதற்கு நேர்மாறான போக்கினைக் கடைப் பிடித்தது. மக்களின் அறிவு பூர்வமான சிந்தனையை மொழி உணர்ச்சி ஆட்கொண்டமையால் இடதுசாரிக் கொள்கைகள் மக்கள் மனதினைப் பெரும் பாலும் கவர் முடியாது போயிற்று. இடதுசாரி இயக்கத்தில் கொள்கைப் பற்றாளர்களும் சிறந்த அறிவு ஜீவிகளுமான தோழர்கள் கார்த்திகேசன், அ. வைத்திலிங்கம், வி. பொன்னம்பலம், பி. நாகலிங்கம், M.C. சுப்பிரமணியம், பி. கந்தையா, வி. காராளசிங்கம் போன்றோர் நடத்திய அரசியல் கூட்டங்கள் மக்களைப் பெரும் தொகையினில் ஈர்த்தன என்பது உண்மையே. ஆனால் பாராளுமன்றத் தேர்தல் என்று வந்தபோது அவை வாக்குகளாக மாறவில்லை. அவர்களது உரைகளில் தேங்கிய நியாயத்தினை மக்கள் உணர்ந்தார்கள் எனினும் தேர்தல் என வந்தபோது மக்கள் கண்முன்னே நின்றது தமிழ் உணர்வு மாத்திரமே. யாழ்ப்பாணத்தில் பாராளுமன்றத் தேர்தலில் இடது சாரித் தலைவர்கள் என்றுமே வெற்றி பெற முடிந்ததில்லை. பருத்தித்துறைத் தொகுதியிலே தோழர் பி. கந்தையா அவர்கள் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் சார்பாகத் தேர்தலில் நின்று 1952ல் வெற்றி பெற்றது உண்மையாயினும் அது அவரது கொள்கை ரீதியான வெற்றி என்பதிலும் பார்க்க அனுதாப அலையினால் ஏற்பட்ட வெற்றி என்றே நான் கருதுகிறேன்.

இலங்கையின் சரித்திரத்திலேயே அற்புதமான, ஆற்றல் மிக்க தலைவர்களாகவும், பேச்சாளர்களாகவும், ஒப்பற்ற அறிவு ஜீவிகளுமான கலாநிதிகள் N.M. பெரேரா, கொல்வின் ஆர்.டி. சில்வா மற்றும் பீற்றர் கெனமன், S.A விக்ரமசிங்கா, எட்மண்ட் சமரக்கொடி, லெஸ்லி குணவார்த்தனா போன்ற இடதுசாரித் தலைவர்கள் யாழ்ப்பாணம் வந்து கொள்கைப் பிரசாரக் கூட்டங்கள் நடத்திய போது கேட்போர் கூடங்கள் நிறையும், கரகோசம் வாணை எட்டும். ஆனால் கூட்டம் முடிந்ததும் அங்கே கேட்டது அத்தனையுமே காற்றில் கரைந்து விடும். வீடு வரை கூடச் செல்ல மாட்டாது.

ஹண்டி அவர்கள் இடது சாரிக் கொள்கையில் ஊறித் திளைத்தவர். இடதுசாரித் தோழர்கள் பலரை N.M., கொல்வின் என முதற்பெயர் சொல்லி

அழைத்துப் பேசும் அளவுக்கு நெருக்கமானவர். ஹண்டி அவர்கள் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியில் அதிபராக இருந்து ஓய்வு பெற்ற ஆண்டு 1960. ஆனால் அவருக்கு அப்பொழுது சேவைக்காலம் பத்து ஆண்டுகள் முடிவு பெறவில்லை. எனவே அவர் அரசு ஓய்வூதிய விதிப் பிரகாரம் ஓய்வூதியம் பெறுவதற்கு அருகதை அற்றவர். ஆகவே அவருக்கு ஒரு நிதி அளிப்பு செய்வதற்காக ஆசிரியர் சங்கம் முயற்சியை மேற்கொண்டது. அப்போதைய ஸ்ரீமாவோ அரசில் நிதி அமைச்சராக இருந்தவர் கலாநிதி N.M. பெரேரா அவர்கள். அவர் இதை அறிந்ததும் உடனடியாகவே பாராளுமன்றத்தின் அங்கீகாரத்தினைப் பெற்று விதியை மாற்றி அமைத்து ஹண்டி அவர்கள் ஓய்வூதியம் பெறுவதற்கு வழி வகுத்தார். அத்தனை நெருக்கமான தொடர்பு அவருக்கு ஹண்டியுடன் இருந்தது. ஆனால் கட்சி அரசியலில் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள விரும்பாதவர். கடைசி வரை தனது நிலைப்பாட்டில் இருந்து மாறவில்லை.

ஹண்டி அவர்களின் அரசியல் ஆர்வம் இரண்டு முறை பாராளுமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிட வைத்தது. ஆனால் இரண்டு முறைகளும் அவர் படு தோல்வி கண்டார். வைப்புத் தொகை பணத்தினையே இழக்க நேர்ந்தது. இடதுசாரிக் கட்சிகள் அத்தேர்தல்களில் தமது ஆதரவாளர்களையோ, அல்லது கட்சிப் பிரதி நிதிகளையோ வேட்பாளர்களாக நியமித்தமையால் ஹண்டியினுக்கு இடதுசாரிக் கோட்பாடுகளில் நம்பிக்கை உள்ளோரின் வாக்குகள் கூடக்கிட்டவில்லை. அதோடு மாத்திரமல்லாமல் மிக்க வாக்கு சாதாரியம் மிக்க இடதுசாரித் தலைவர்களின் பிரசார ஆவேசப் பேச்சுக்களும் கிடைக்கவில்லை.

இவை எல்லாவற்றினுக்கும் மேலாக ஹண்டி அவர்கள் தேர்தலில் நிற்பதற்கு தேர்வு செய்த ஆண்டுகள் முக்கியமானவை எனலாம். 1947ஆம் ஆண்டினிலே நடைபெற்ற தேர்தலில் ஹண்டி அவர்கள் முதல் முதலாக வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதியில் போட்டியிட்டார். ஜி.ஜி பொன்னம்பலம் அவர்கள் டொனமூர் ஆணைக்குழு முன் தோன்றி ஐம்பதுக்கு ஐம்பது என வாதிட்டு தோல்வியுடன் திரும்பி, அதை வைத்தே தமிழ் மக்களின் உள்ளங்களை ஆக்கிரமித்து தமிழர்களின் ஏகபோக தலைவன் என்று அரியாசனம் ஏறிய காலம். தமிழ்க் காங்கிரஸின் பொற்காலம். வட்டுக் கோட்டைத் தொகுதியில் தமிழ் காங்கிரஸ் சார்பாக திரு. மு. கனகரத்தினம் போட்டியிட்டார். அவரை எதிர்த்து ஹண்டி உட்பட ஐவர் வேட்பாளர்களாகப் போட்டியிட்டனர். திரு வைத்திலிங்கம் மாத்திரம் பொதுவுடைமைக் கட்சி சார்பாகப் போட்டியிட்டார். ஏனையவர்கள் சுயேட்சை வேட்பாளர்கள். கொழும்பு 'ஆனந்த பவன,' உணவக உரிமையாளர் உருத்திரா இலங்கை சமசமாஜக் கட்சியின் ஆதரவாளராகப் போட்டியிட்டார். ஆகவே இடது சாரி ஆதரவாளர்கள் ஹண்டியின் பக்கம் இல்லை.

எங்கு பார்த்தாலும் ஜி.ஜியும். கே.கேயும் என்றதே பேச்சு. கனகரத்தினம் அவர்கள் அமோக வெற்றி பெற்றார்கள். எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட அத்தனை வேட்பாளர்களும் வைப்புப் பணத்தினையே இழந்தனர். அதன் பின்னர் நடந்தது சரித்திரம். கொள்கையைக் காற்றில் பறக்கவிட்ட தமிழ்க்காங்கிரஸ் ஒரு மந்திரிப் பதவிக்காகவும் இரு பாராளுமன்றச் செயலர் பதவிக்காகவும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுடன் சங்கமித்தது. திரு கனகரத்தினத்திற்கும் ஒரு எலும்பு கிடைத்தது. அது கல்வி அமைச்சின் பாராளுமன்றச் செயலர் பதவி. கட்சியினது கொள்கைப் பற்றுடையவர்கள் திரு செல்வநாயகம் தலைமையில் கட்சியை விட்டு வெளியே வந்தனர். தமிழரசுக்கட்சியும் பிறந்தது.

பின்னர், ஒருசமயம் திரு.கனகரத்தினம் அவர்கள் ஆற்றிய உரை ஒன்றினில் இத்தேர்தல் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, தெரிவு செய்வதற்கு எல்லாத் தகுதிகளையும் உடையவராக ஹண்டி இருந்தாலும் தமது பிரசாரம் தன்னை சட்டசபை (State council) உறுப்பினராக் கி விட்டது எனக் கூறியது அவரது மதிப்பில் ஹண்டி அவர்கள் எத்தனை உயரத்தில் இருந்தார் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

அடுத்து வந்த இரண்டு தேர்தல்களில் ஹண்டி அவர்கள் போட்டியிடவில்லை. அக்காலத்தில் அவர் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் அதிபராகக் கடமை ஆற்றிக் கொண்டிருந்தார். 1960ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் அதிபர் பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார்.

தொடரும்...

THE PEOPLES AND CULTURES OF PREHISTORIC SRI LANKA

DR. SIVA THIAGARAJAH

15

MEGALITHIC GRAVES AND THE POMPARIPPU URN BURIALS



MAP OF SOUTH ASIAN MEGALITHIC CULTURE COMPLEX AND OTHER IRON AGE SITES

"Looking at the typology and relative chronology, it is possible to assign an earlier date to the Tammapanni valley. And if the movement of megalithic culture came from the Tammapanni valley, Sri Lankan sites such as Pomparippu on the north-west coast may be assigned an earlier date than 1000 B.C."

Dr. Sudharsan Seniviratne:

'Reading the Past in a more Inclusive way';
Frontline, Jan 14, 2006

THE POMPARIPPU URN BURIALS

Pomparippu is a proto-historic burial site situated near the west coast in the northern part of Sri Lanka 89 km south of Mannar, and 32 km north of Puttalam. Situated within the southern perimeter of the Wilpattu National Park, a protected sanctuary, it is surrounded by reserve forest and is uninhabited at present. In the immediate vicinity of the burials are several tanks of unknown antiquity and about 1.6 km to the south is the Kala Oya river, the major source of fresh water. About 10 km to the east is Galage Vihara, the site of an early Buddhist establishment of historical times datable from second century A.D. to about the eighth century A.D. (Vimala Begley 1981: 56). As Buddhist sites are traditionally situated within the general vicinity of permanent communities, there must have been settlements for a considerable period until medieval times.

The site is located about 6 km from the western coast at a conveniently navigable point, and easily approachable from the sea. Somewhere along this coast was the ancient port of Tambapanni, unidentifiable at present. The north-south unpaved road connecting Mannar to Puttalam, cuts through the cemetery and it is possible that the route was used in ancient times as well connecting Pomparippu to the northern settlements at Mantai and Kanterodai (in Jaffna). There is archaeological evidence to indicate that there was contact between Kanterodai and the ancient settlement of Anuradhapura. It would not be surprising if some direct contact existed between Pomparippu and Anuradhapura as well, since Anuradhapura can be easily approached from the western coast as from the north. (Vimala Begley 1981: 56).

The Pomparippu burial ground itself is extensive, covering about four acres of land. From the ratio of the number of burials to the total area excavated, it is estimated that there are 8,000 or so burials. This indicates that there are as many as 10,000 – 12,000 people buried there. However a later survey by Dr. Sitrapalam reported a much more extensive area for this burial site than

previously estimated (Sitrapalam, S.K. 1990: 264). It seems reasonable to presume that the Pomparippu cemetery represents a large and settled population, whose habitational remains must be within a short distance of the burials. However no attempts are made to-date to identify this habitation site.

EXCAVATIONS

This burial site was first observed by A.M.Hocart during the course of his survey of the Puttalam-Mannar coast during 1923-24, and an Urn-burial was excavated by him (Hocart, A.M. 1924). Since then several excavations has been carried out at this site, some by archaeologists and some by treasure hunters. The Department of Archaeology conducted excavations in 1957 (Deraniyagala, P.E.P 1958); and again during 1964-65 (Godakumbura, C.E. 1968). The last excavations at this site was conducted between July-August 1970 by the University Museum, University of Pennsylvania, by Vimala Begley and her team; assisted by two of the greatest names in world anthropology today- Kenneth Kennedy and John Lukacs (Vimala Begley 1981).

FINDINGS

The Urns were interred at a depth of ½ -1 metre from the surface of the ground. These were placed in individual pits or more frequently several of them in a single pit. These pits were sealed with limestone boulders or tumulus. Frequently human remains of more than one individual were placed in a single Urn. There was also evidence of posi-cremation burials of children. Sometimes an adult and a child were buried in a single Urn. The bones and grave goods were normally placed at the bottom of the Urns (Begley, V. 1981: Fig 13).

There were also subsidiary pots placed around the Urns; probably these were containers of food and drink for the use of the dead whose bones were interred in the Urns (Paranavitana, S. 1956: 14). The Urns were either covered by small capstones fitted into the mouth of the Urns or by large basins (Deraniyagala, P.E.P. 1958: 16; Begley, V. 1981: 69-75).

The urns are generally coarse, underfired and unpolished and made of coarse gritty clay. The urns are usually 0.66 m. to 1.22 m. in height with a diameter of more than 40 cm at the mouth and 40-90 cm at the belly portion. They have either a flat/conical/rounded or pointed base (Deraniyagala, P.E.P. 1958:12; Godakumbura, C.E.: 1968: 16). The upper portions of some of the Urns possessed a thick reverted lip with finger impressions. The lids used as covers on top are usually flat or conical in shape. (Deraniyagala, P.E.P. 1958; 16; Begley, V. 1981).

Besides the Urns, bowls, dishes and pots of varying forms, were other types found at this site. The Black and Red ware looked more of a dull Black and Grey to Black and terracotta Red colour. Black and Red ware was limited to bowls and dishes only and did not have the range of shapes common among other South Indian Megalithic sites (Begley, V. 1981: 85). The choice of pottery to be deposited was determined by their functional role and the spatial limitations to be utilised as burial pottery. More intensive and extensive work at this site may reveal many more details about the pottery and other finds (Sitrapalam, S.K. 1990).

EVIDENCE OF RICE CULTIVATION AND COTTON

There is also evidence for the association of tank and rice, two other important adjuncts of the Megalithic Culture, besides the burials and habitation sites at Pomparippu. What is said of Anuradhapura where 'stratigraphic and faunal evidence at Gedige indicates that artificial reservoirs of water existed from the period represented by stratum 2 onwards (Deraniyagala, S.U. 1972: 159) is equally true of Pomparippu as well. Although one cannot be certain of the dates of the surrounding tanks, they are mostly pre-Christian. A detail examination of the cross-section of the Urns reveals that rice husk was used as a tempering material for the making of the Urns themselves. Similarly Anuradhapura, Tissamaharama and Kantarodai have shown evidence for rice cultivation (Sitrapalam, S.K. 1990: 273).

The discovery of a patch of textile sticking to a bronze rod at Pomparippu (Begley, V. 1981: Table 2), recalls a similar evidence reported from Adichanallur by Alexander Rea (Rea, A. 1915). It is of interest to note the Mahavamsa story, that when Vijaya met Kuveni, the Yaksa princess was as found engaged in spinning cloth (Sitrapalam, S.K. 1990: 274).

PEARLS AND PRECIOUS STONES

The Pali chronicles of Sri Lanka mention this region as a source of pearls (Mahavamsa VII:49-50; XI: 14-15, 22). Nicholas

is of the view that Tambapanni on the banks of Aruvi Aru/Malwattu Oya, Magana at the mouth of Modaragam Aru and Uruvela at the mouth of Kala Oya are pearling ports (Nicholas, C.W. 1963:89). To this may be added Mantai and Kudiramalai, for at Mantai, mother of pearl was found in the trench which yielded Black and Redware (Carswell, J & prickett, M. 1984: Table 2).

While referring to Mantai, Maloney observed that "it seems that the earliest focus of the Pandyas was the Tamraparni delta, where pearls were fished for a market. For Ceylon, the first settlement was Mantai, the port in the north-west not far from the oyster beds" (Maloney, 1968: 16). Romila Thapar would prefer to associate this region as dotted with market towns supplying pearls, ivory, tortoise shells and precious stones, as early as the seventh century B.C. (Sitrapalam, S.K. 1990: 274)

METALS

Among the metal objects, those made of copper and bronze dominate the scene at Pomparippu. Copper rods (Kohl sticks), bangles with bud shaped ends- single coil, triple coils and those with five/six coils were recovered during the 1956/57 excavations (Deraniyagala, P.E.P. 1958:15. Findings at the 1970 excavations included copper rods, pins, copper beads which formed part of a double-string necklace, rings, bangles with bud shaped ends, and part of a bell (Godakumbura, C.E.:1968). During the 1980 excavations copper rods, paste beads, copper bangles, copper bracelets, copper bead necklace and copper pins were found (Begley, V. 1981: 66). During a previous excavation in 1956-57, a brass bell with a handle topped by a Trisula was discovered at this site (Begley, V. 1967:28), but unfortunately this object has neither been illustrated nor been described in detail in any of the reports published so far (Sitrapalam, S.K. : 1990: 274).

The iron objects discovered at the burials were few. Only iron nails were reported in the 1956-57 excavations and Begley reported only three iron objects. What was reported as a part of a tool is now identified as a plough coulter; another tool reported as a spear-head is identified as a weapon of God Skanda (Sitrapalam, S.K. 1990: 275).

LACK OF SCIENTIFIC DATING

It is very strange that an important site such as Pomparippu has not been subjected to any Radiometric dating to-date, which is a standard tool in modern archaeology. A Radio-carbon dating of the skeletal remains and a Thermo-luminescence test of the metallic objects would have given a dating within 60-100 years of its inception. A Radio-carbon C14 test of the paddy husks used in the making of the Urns will give an indication as to the age of rice cultivation. Also a DNA test can be performed on the skeletal remains to exactly identify the origins of these people. As the Kanterodai artefacts have given an outer C14 date of 1200 BCE, Pomparippu should provide comparable dates.

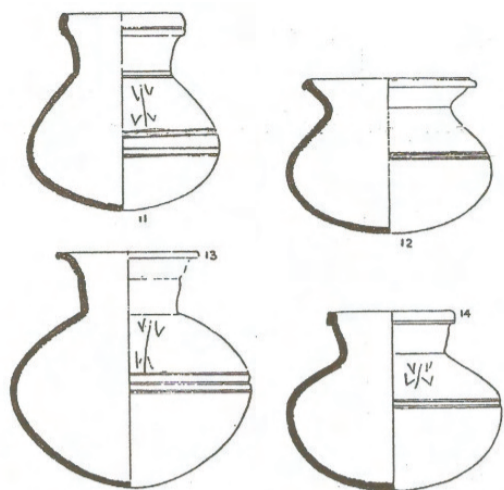
ANTHROPOLOGY OF SKELETAL REMAINS

During the excavations conducted in 1970 by Vimala Begley and colleagues, fourteen burials were recovered and described. The most significant part of the study was the morphometric analysis of the dental remains. It was concluded that the Iron Age people of Pomparippu possessed a number of osteological phenotypic characters not present in the earlier Mesolithic populations of the island, the Veddas.

The Vedda dental pattern as found in the Mesolithic series from Bellanbandi Palassa had certain characteristic features – shovel shaped incisors, Carabelli's cusps, paramolar cusps, and madibular molar traits which were absent in the Pomparippu series. The summed molar crown areas of permanent teeth had a value of 625 sq.mm for the Pomparippu series, a significant difference from the value of 712 sq.mm for the Bellanbandi Palassa and other prehistoric hunting-foraging populations in South Asia (Lukacs 1975, 1985), suggesting they were a sedentary, farming community with good dental health.

Cranial measurements, and the absence of prominent eye brows, and presence of sharper nasal ridges showed that the skulls were similar to the Adichanallur series described by Rea as Proto-Dravidian. Lukacs and Kennedy affirmed that the skeletons were similar to those found at the excavations in South India. After a series of studies comparing the skeletal findings from the burials in Sri Lanka and South India, Kenneth Kennedy declared that "the living people of Peninsular India constitute a biological continuum with the Megalithic antecedents as represented by a broad range of phenotypic characteristics"(Kennedy, K.A.R 1975: 78-80). On another occasion he stated that "the

comparative morphometric studies reveal close genetic ties between certain ancient and modern populations of the area"; and again, "Various degrees of biological affinity are suggested by both morphometric and immunological-genetic studies of the contemporary populations of peninsular India and Sri Lanka" (Kennedy, K.A.R. 1990: 34).



செட்டியூர் கட்டிடக் கலை நகர்
Burial-urns from Pomparippu



A. Post-cranial bones, Nos. 702 and 701, from
Urn Burial 7



B. Cranium No. 700 in norma basalis from
Urn Burial 7

URNS AND BONES FROM POMPARIPPU BURIALS

With regard to the skeletons of Pomparippu the following conclusions have emerged: (1). The analysis of the skeletal series suggests that the Iron Age people of Pomparippu possessed the same biological features which may indicate to us their probable affinities to the neighbouring populations. (2). There is no evidence of the introduction of new and strikingly different anatomical traits into this part of this world or for that matter into the western coast of Sri Lanka (Lucacs, J.R. and Kennedy. K.A.R. 1981: 97-142).

A COMPARATIVE STUDY OF THE SRI LANKAN MEGALITHIC CULTURE

BURIALS

The Megalithic/Urn burial/BRW/EIA culture-complex of Sri Lanka, harks back to the Krishna-Godhahari-Kaveri-Tamraparni basins of South India. The following comparative analogy of the Sri Lankan Megalithic Culture Complex are summarised from Dr. Sitrapalam's study of the subject (Sitrapalam, S.K. 1980; 1988; 1990).

The burials of this cultural complex encountered so far could be classified as Urns, Urns in Cists, Pit burials, Extended burials in pits, Cairns, Stone circles, Cist burials and the Dolmens. At this juncture it is relevant to take note of the genesis of these types mentioned above.

The evidence for Urn burials has come from Pomparippu, Tekkam, Karambankulam, and Kataragama. The excavations conducted at Pomparippu over the past five decades have given valuable data regarding the cultural potentiality of the site. It offers many parallels to the similar urn burial site at Adichanallur in Tamil Nadu. The Radiocarbon- C14 dating for Korkai lying on the Tamraparni river bed, as that of Adichanallur suggests the origin of the burial site itself may go back to the very beginning of the proto-historic phase of the island.

The extended burials of Anaikkodai, Karainagar and Mantai; and the Cairn burials of Pomparippu and Mahevita offer their parallels to the burials found in the similar environmental matrix of the districts of Madurai, Ramanathapuram and Tirunelveli. The Cists from Mamaduwa, Alutbomba, Tammanagodella, Guruhahinna, Vadigawewa, Kokebe, Diwulwewa, Rambawewa,

Machchanagama, Kathiraveli, Galatara, and Ibbankattuwa have their parallels in Andhra Pradesh (Yalleswaram), Tamil Nadu and Kerala.

Commenting on the origin of the Cist burial complex of Sri Lanka, Dr. Sudharshan Seniviratne observed that they may have received its impetus from the Primary Cist burial Complex extending from Pudukkottai (Tamil Nadu) to the Chittur area (Southern Andhra Pradesh). (Seniviratne, S. 1994). The stone circles of Mamaduwa enclosing either Cist or urn burials, have their equivalents in the Salem district of Tamil Nadu; and to a similar site at Machnad in Kerala. Similarly, the stone circles from Mamaduwa, and Dolmens from Kathiraveli and Padigampola have their parallels in Kerala. (Sitrapalam, S.K. 1980)

MEGALITHIC BRW

Regarding the Black and Red ware; the pottery of Anuradhapura has been grouped into two phases namely the Megalithic (3A), and Early historic (4A, 4B) during the excavations at Anuradhapura in 1969. The Red and Black Megalithic pottery has been found in stratum 3A, as well as in the Early historic stratum 4A and 4B respectively. The stratum 3B is actually a mixture of these two. The noteworthy feature of these findings is the typological overlap between the stratum 3A and 3B, indicating a cultural continuum of BRW through the Megalithic and Early historic phases.

During the 1990-92 excavations, the findings were divided into six periods (1). Mesolithic - Period L, (2). Iron Age - Period K, (3). Early Historic 1 - Period J, (4). Early Historic 2 - Period I, (5). Early Historic 3 - Period H, and (6). Early Historic 4 - Period G. The Black and Red Ware make its appearance during the Iron Age around 800 BCE (1000 BCE according to Deraniyagala), and continues up to the second Early historic period, 275 BCE. (Coningham and Allchin 1992).

Vimala Begley (University of Pennsylvania), who conducted excavations at Kanterodai in 1970 observed that "Certain ceramic types especially the Black and Red Ware parallel those of the Iron Age of South India, and possibilities are great that settlers in both areas were of common origin or at least in close contact." (Begley, V. 1973: 191-196).

Similar observations could be made for pottery from Pomparippu, Gurugahinna, Diwulwewa, Pinwewa, Mahewita, Kollankanatta, Anaikkodai, Karainagar and akurugoda (Sitrapalam, S.K. 1980; 1988).

Of the forms of pottery, the bowls and dishes of Black and Red ware not only predominate but also are of various sizes and shapes. They have their parallels in the Megalithic pottery of Adichanallur, Amirthamangalam, Sanur, Porkalam, Arikamedu, Thirukkampuliyur, Brahmagiri and Maski of Peninsular India. Apart from the similarity of shapes, there are several other specialised features like: (a). flanged conical lid, (b). hollow pot-shaped lid, (c). finial, (d). hollow pottery stand, (e). ring stand, (f). saucer cover etc., which are common to Sri Lanka and South India. For instance, the flanged conical lid and hollow pot shaped lid from Diwulwewa have their parallels in Amirthamangalam and Arikamedu respectively. The finial, hollow pottery stands from Pomparippu are very much similar - exact replicas of those at Adichanallur. Even the saucer covers found at Diwulwewa, Gurugahinna, Makewita, Anuradhapura and Akurugoda have similar counterparts at Arikamedu, Amirthamangalam, Thirukkampuliyur and Brahmagiri (Sitrapalam, S.K. 1980).

Another significant point of similarity is the graffiti symbols found on the Megalithic pottery of South India and Sri Lanka. Some common symbols are star, swastika, wheel, sula (trident), ankusa, stylised form of Brahmi letter 'ma', and other symbols depicting objects of nature. However, the most noteworthy of these is the symbol of a horse-rein found on the pottery of Pomparippu, which has a parallel in the horse-rein of bronze found in Adichanallur (Sitrapalam, S.K. 1980).

IRON OBJECTS AND OTHER IMPLEMENTS

What has been said about pottery is equally applicable to iron tools, copper/bronze tools and beads. Although compared to South India the range of early iron tools are limited, and these are mainly knives, arrowheads, blades, nails, points, adzes, rings, coils, chisels etc., all these forms have their parallels in South India. While referring to the iron tools of Anuradhapura, Siran Deraniyagala observed that in technological and typological terms the assemblage at Gedige from 3A to 4B is related to the Megalithic assemblage of Peninsular India (Deraniyagala, S.U. 1969).

Similar observations could also be made about the copper tools as well. These mainly consists of rods, pins, rings, bangles with bud shaped ends, copper beads and bronze necklaces. Alexander Rea mentions similar bronze necklaces, copper beads, copper pins and rods from Adichanallur. Similarly the bangles with different sizes recall those of Maski. The most unique find is the bangles with thickened truncated ends found at Pomparippu, exactly resembling those of Adichanallur (Sitrapalam, S.K.

1980). Beads of several varieties such as paste, carnelian and obsidian have been found in the Megalithic contexts in Sri Lanka. Although all these varieties are present, the carnelian beads have a wider distribution in the Megalithic culture of south India (Bopearachchi, O. 1998).

THE INFERENCE

The migration and colonization of modern humans between Sri Lanka and South India has been going on for over several millennia. Following the migrations of the Australoids (Negroids) 75 - 70,000 years ago, and the Para-Dravidian Middle East migrants 30,000 years ago, the next major migrants to this island were the Proto-Dravidians who brought their language, sometime after 9,000 BCE.

The intrusion of the Megalithic Culture during the latter part of the second millennium or the beginning of the first millennium BCE, discussed in the foregoing chapters, provides the most comprehensive, scientifically datable, and conclusive evidence for the presence in the island of the South Indian Dravidian peoples. This is further reinforced by the Anthropological Evidence provided by no less an authority than Prof. Kenneth Kennedy who had clearly stated that no new genetic group is identifiable among the Megalithic skeletons.

As Dr. Indrapala aptly summarised; "When the Urn burial practices of Adichanallur were carried over to Pomparippu - and when the technology of the iron tools and BRW spread from the port of Korkai to the port of Matota - and when the Cist burial practices of the Vaigai valley spread to the north-central plains of Sri Lanka watered by the Yan Oya - and when those engaged in pearl fishery and chank fishery in the Palk Strait and the Gulf of Mannar frequented the Pamban Coast and the Puttalam Coast - one cannot imagine the Tamil language not being associated with these activities or being part of this cultural movement." (Indrapala, K. 2005).

Even before all the evidences presented above have come to light, Paranavitana, the doyen of Sri Lankan history and archaeology declared that the authors of the Megalithic Culture of Sri Lanka were Dravidians. (Paranavitana, 1967: 9).

REFERENCES

- VIMALA BEGLEY (1981): Excavations of Iron Age Burials at Pomparippu; Part One: Excavations at Pomparippu 1970; Ancient Ceylon, 4; Colombo.
- HOCART, A.M (1924): Archaeological Survey of Ceylon, Annual Report for 1923-24., Coomoo.
- DERANIYAGALA, P.E.P. (1958): Report of the Archaeological Survey of Ceylon for 1957, Part IV, Colombo.
- GODAKUMBURA, C.E. (1968): Administrative Report of the Archaeology Commissioner for 1965-66, Colombo.
- DERANIYAGALA, S.U. (1972): The Citadel of Anuradhapura 1969; Excavations in the Gedige Area; Ancient Ceylon No.2; Colombo.
- NICHOLAS, C.W. (1963): Historical Topography of Ancient and Medieval Ceylon; Journal of the Royal Asiatic Society (Ceylon Branch), Vol. VI.
- CARSWELL, J. & PRICKETT, M. (1984): Mantai 1980; Ancient Ceylon, No. 5.
- MALONEY, C.T. (1968): The Effects of Early Coastal Traffic in the Development of Civilization in South India; Ph.D. Thesis, University of Pennsylvania.
- REA, A (1915): Catalogue of Prehistoric Antiquities, Govt. Publ., Madras.
- BAGLEY, V. (1967): Archaeological Exploration in Northern Ceylon: Expedition, Vol. 9, No. 4.
- LUKACS, J.R. (1976): Dental anthropology and the biological affinities of an Iron Age Population from Pomparippu, Sri Lanka. In 'Ecological Backgrounds of South Asian Prehistory. ed. K.A.R. Kennedy and G.L. Possehl, Cornell University
- KENNEDY, K.A.R. (1975): The Physical anthropology of the Megalithic Builders of South India and Sri Lanka, Canberra.
- LUKACS, J.R. & KENNEDY, K.A.R. (1981): Part Two - Biological Anthropology of Human Remains from Pomparippu; Ancient Ceylon, 4.
- SITRAPALAM, S.K. (1980): The Megalithic Culture of Sri Lanka; Ph.D. Dissertation (unpublished); University of Poona, Poona.
- SITRAPALAM, S.K. (1988): 'Proto-historic Sri Lanka'; Paper presented at the 11th International Conference of Historians of Asia; Colombo.
- SITRAPALAM, S.K. (1990): The Urn Burial site of Pomparippu of Sri Lanka; Ancient Ceylon, No. 7, Vol 2, pp 263-297.
- SENEVIRATNE, S. (1994): The Archaeology of the Megalithic Black and Red Ware Complex in Sri Lanka; Ancient Ceylon, No. 5, pp 237-307.
- CONINGHAM, R.A.E. and ALLCHIN, F.R. (1992): Preliminary Report on the Third season of Sri Lankan-British Excavations at Salgaha Watta, South Asian Studies No. 8.
- BOPEARACHCHI OSMAND & WEERAKKODY, D.P.M. (ed.) (1998): 'Archaeological Evidence on changing patterns of International trade relations of ancient Sri Lanka' in Origin, Evolution and Circulation of Foreign Coins in the Indian Ocean, New Delhi.
- INDRAPALA, K. (2005): The Evolution of an Ethnic Identity; Sydney.
- PARANAVITANA, S. (1967): Sinhala; Lake House, Colombo.

Conti....

From the pages of Hansard- 80 YEARS AGO

The First Franchise debate Debates in legislative council of Ceylon- Thursday, November 8, 1928.

Present

The Hon. Sir JAMES PEIRIS, Kt. (Colombo town South) Vice-president; The Hon. Brigadier A.C GIRDWOOD, C.B.C.M.G. D.S.O., Commanding The Troops, Ceylon.; The Hon. Mr. A. G. M. FLETCHER, C. M. G. C. B. E. Colonial secretary; The Hon. Mr. M. T. AKBAR, K. C. Acting Attorney general; The Hon. Mr. F. G. TYRRELL, C. M. G. Controller of Revenue.; The Hon. Mr. W. W. WOODS, C. M. G. Treasurer; The Hon. Mr. F. A. STOCKDALE, C. B. E. Director of Agriculture; The Hon. Mr. N. H. M. ABDUL CADER (Second Muslim Member); The Hon. Sir PONNAMBALAM RAMANTHAN, Kt. K. C., C. M. G. (Northern Province, Northern Division); The Hon. Mr. E. W. DURAISWAMY (Northern Province, Western Division); The Hon. Mr. E. W. PERERA (Kalutara Revenue District); The Hon. Mr. E. R. TAMBIMUTTU (Batticaloa Revenue District); The Hon. Mr. C. G. WIJEYEKOON (Nominated of unofficial member); The Hon. Mr. C. W. W. KANNANGARA (Southern Province, Western Division.)

The Hon. Mr. K. BALASINGHAM (Nominated unofficial member); The Hon. Mr. A. CANAGARATNAM (Northern Province, Southern Division.); The Hon. Mr. C. E. VICTOR COREA (Colombo town, North); The Hon. Mr. C. H. Z. FERNANDO (North-western province, western division.); The Hon. Mr. H. R. FREEMAN (North-Central province.); The Hon. Mr. T.B. JAYAH (Third Muslim Member); The Hon. Mr. H. M. MACAN MARKAR (First Muslim member); The Hon. Mr. G. E. MADAWALA (North-Western province, Eastern Division.); The Hon. Mr. A. MAHADEVA (Western Province, Ceylon Tamil); The Hon. Mr. A. F. MOLAMURE (Kegalla Revenue District); The Hon. Mr. I. X. PEREIRA (First Indian member); The Hon. Mr. S. RAJANATNAM (Northern Province, Central Division); The Hon. Mr. D. S. SENANAYAKE (Negombo District); The Hon. Mr. M. M. SUBRAMANIAM (Tricomlee Revenue District); The Hon. Mr. V. S. De S. WIKRAMANAYAKE (Southern province, Eastern Division); The Hon. Mr. G. A. H. WILLIE (First Burgher Member); The Hon. Mr. W. A. De SILVA (Central Province, Urban)

The Hon. Mr. P. B. RAMBUKWELLE (Central Province, Rural); The Hon. Mr. T. M. SABA RUTNAM (Northern Province, Eastern Division.); The Hon. Mr. T. L. VILLIERS (European Urban Member); The Hon. Mr. K. NATESA AIYAR (Second Indian Member); The Hon. Mr. W. E. WAIT, Principal Collector of Customs; The Hon. Mr. L. MACRAE, Director of Education

The Hon. Mr. S. OBEYESEKERE, Acting Solicitor-General; The Hon. Mr. GEORGE BROWN (European Rural Member)

The Hon. Mr. H. A. BURDEN, Acting controller of Indian Immigrant labour.; The Hon. Mr. M. J. CARY (Commercial Member)

The Hon. Mr. G. R. De SILVA (Ratnapura Revenue District); The Hon. Mr. V. VAN LANGENBERG, Acting director of Medical and Sanitary Services; The Hon. Mr. C. E. De VOS. (Nominated Un-official member)

Mr. C. C. WOOLLEY, Clerk to the council.
Report of the Donoughmore Commission

Report of the Donoughmore Commission FRANCHISE

The Hon. The VICE PRESIDENT:- We will now proceed to the discussion of the group of motion under the heading Franchise. I believe the Honourable Member who represents the Ceylon Tamils of Western Province is in possession of the House.

The following Motions stood on the Agenda paper under the heading Franchise:-

To continue the debate on the motion of Hon. Mr H. R. Freeman-

The house is of opinion that the age for exercising the Franchise should be 21 for all-

To continue the debate on the motion of the Hon. Mr A.F. Molamure-

This council accepts the recommendation of the Donoughmore Commission as regards the extension of the Franchise subject to the following amendments:-

- That in the case of females the age for qualification as a voter should be 21 and not 30.
- That in the case of non-Ceylonese British subjects a literacy qualification should be added to the proposed five years residential qualification;

Or, in the alternative the qualification should be that the applicant to be registered as a voter should-

- have resided in the Island for a period of one year.
- be possessed of immovable property of the value of Rs.500,
- or be in the receipt of an income of Rs 50 per month,
- and, be able to read and write one of the languages of the island, e.g. English, Sinhalese, or Tamil.

To continue the debate on the motion of Hon. Mr G. A. H. Wille-

That at present and in the absence of any system rendering politics at all intelligible to the masses, the franchise be not extended further than by lowering of the existing income qualification and the inclusion of females on similar terms to those for males.

To continue the debate on motion of the Mr. T. B. Jayah-

That in opinion of this council non-Ceylonese British subjects should be placed on a firm footing of equality with the Ceylonese in respect of status and rights of citizenship.

The Hon. Mr. V. S. De S. Wikramanyakake to move-

This council urges the necessity for registration of voters being undertaken by the government and that registration be not restricted to those who apply for it only, as recommended in the Report of the special Commission on the Constitution.

The Hon. Mr. M. M. Subramaniam to move-

That in the rearrangement and redistribution of the territorial electoral areas every revenue district, though not possessing a population of 50,000 should form a unit for the election of a member.

To continue the debate of the motion of the Hon. Mr. W. Duriaswamy.

This Council is of opinion that is necessary to extend the franchise to the women of our country, but in view of a desire expressed by the educated section, franchise may be granted to those above 21 years of age and possessed of a literacy qualification equivalent to the School-Leaving Certificate standard in English, Tamil and Sinhalese.

The Hon. Mr. A. MADHEVA:- I come now, sir, to the most controversial part of the subject, the question of Indian franchise. As a preliminary, I would like to make a few comments on the wording of these motions as I am not at all clear as to how the resolutions are to be put to the house.

The Hon. The VICE- PRESIDENT:- I indicated that I could not alter the terms of the motions, but I also indicated that we would have to come to an understanding as to how the motions should be put, and in putting them where they are to be altered.

The Hon. A. MADHAVA:- My difficulty is the order in which they are going to be put.

The hon. The VICE-PRESIDENT:- That will have to be considered.

The Hon. Mr. MAHADAVA:- If I make one suggestion, the position is this. There are some of us on this side of the house who feel that there is no discrimination against Indians, but we are divided on one point as to the franchise that ought to be granted. Some say that manhood franchise should be granted, while others say that both in regard to Indians and Ceylonese the franchise should be limited. So, when it comes to the matter of voting I shall be very sorry to see owing to a division of our forces over that question, the Indian cause suffering. I would therefore submit that it would be the fairest to put the resolution of Mr Jayah first. His resolution is a comprehensive one, and I am merely suggesting it.

The hon. The VICE-PRESIDENT:- That is quite right.

The Hon. Mr. MAHADAVA:- The words of his resolution are: That in opinion of this Council non-Ceylonese British subjects should be placed on a footing of equality with the Ceylonese in respect of status and rights of citizenship. I trust that in whatever order they are put-supposing my suggestion is not adopted. - those Members who feel that there should be no differentiation, would vote with Mr Jayah even though some of my honourable friends, like the Honourable the First Burgher Member, might feel that the Indians in common with the Ceylonese should not be given manhood franchise.

I now come to the question of the Indians and their franchise, and I cannot help remarking that the debate furnishes a very illuminating commentary on the statements of those who gave evidence before the Donoughmore Commission. My honourable friend, the member for Kegalla, has been very candid. He said his sole object is to differentiate. If the Commissioners read this innocent resolution of the member for Kegalla they would still be under the impression with which they left our shores, namely, the majority community in Ceylon is so reasonably-minded when judged by the evidence they gave before them, that they would never dream of differentiating between Ceylonese and Indians or any other communities in Ceylon. Even if they read this resolution as worded, if it is not supplemented by the speech of the Honourable Member, it would still leave them under that impression: but with that candour for which my honourable friend is noted, he does not want to take advantage of anybody - not even of this House - and he says: "I am out to differentiate against a particular community in Ceylon" Now, I wonder what.....

The Hon. Mr A.F. MOLAMURE:- I wish to interrupt the Honourable Member Sir, I never used those words.

The Hon. The VICE_PRESIDENT:- You did not use those words, but I think the Honourable Member is drawing an inference.

The Hon. Mr. A. MAHADEVA:- The speech is there fore those who wish to know what he meant. I would wish to know what searchings of heart there will be among the Commissioners when they read this debate. They went away convinced by the evidence given before them: with one stroke of the pen they abolished

communal representation. And, in coming to that conclusion, were they not influenced by the past record of the Congress, by the professions of its accredited leaders? Take one Member, a prominent figure in all assemblies in this Island, who gave evidence before the Commissioners. He is the past president of the Congress. I refer to the Honourable Member of Colombo District. What did he say before that Commission? He said: "I am personally in favour of manhood suffrage, but unfortunately, that would lead to a large number of Indians Coming in, and, as I will not suggest a differentiation between Indians and Ceylonese, I am prepared to penalize the Ceylonese and make the conditions equal for both Ceylonese and Indians. Therefore, I say, introduce a literacy test." If the people, in this country are prepared to penalize their own people for the purpose of giving equal treatment to everyone who comes within the hospitable shores of Ceylon, what country, I ask, is more fitted for self-Government immediately, without any safeguards whatever, than Ceylon? That is the conviction the Commissioners went away with: this is the frame of mind in which they made their recommendations for the abolition of communal representation.

Then, with regard to the National Congress, this House was reminded that I myself was associated with Congress. **But from the day the Commissioners arrived and up to the day they left the Island, there was never a word against differentiation against Indians. When the first session of the Congress was held the franchise that was suggested for the Ceylonese and for the Indians was to be identical. That same attitude was adopted at session after session without alteration. Until the Commissioners left our shores I never heard of any talk of differentiation in the franchise; and vet the ink on their report is hardly dry before a resolution is introduced into the Council, and emissaries from the leaders of the country are going about the villages raising an agitation against the entry of the Indians, unmindful of the disastrous results of similar preaching which resulted in very unfortunate consequences to this island. As I said, they have repeatedly said that there is not going to be differentiation, but as soon as the shoe pinches them, at the very first opportunity they get in this Council, they get up and shout their loudest that they must differentiate, and that they will not have the Indians in their midst. No wonder we who belong to minority communities feel that if this danger looms ahead of the Indians the professions on which some of us have too great hopes might be falsified in the future.**

Now, the question which I wish to ask myself is, whether this menace of which my honourable friends have spoken so much and which they made so much of, does really exist, because I wish it to be clearly understood that some of the speakers have stated - although they stated it in mild language - that if only the Indian will make his domicile permanently here and throw in his lot with the Ceylonese, they will not show any differentiation. There is either a lack of sincerity in these expressions or they are not following up their arguments to their logical conclusions. What is it they object to when they talk of the Indian menace? They mean nothing more nor nothing less than that Indians are coming into this land and are taking the bread and living out of the mouths of the Ceylonese. Would it make any difference, Sir, if the Indian come here, settle down permanently, and take the living out of the mouth of the Sinhalese villager? My honoured friend realize that, and he has already given notice of a motion in which he asks that the Indian be stopped from coming here. The fear is not what some of them would have us believe, but the real one is: "We do not want you here even if you are prepared to throw in your lot with us. We do not want you to swamp this country". That is the cry.

(To be continued...)

Tamil Costume - Veshti

Veshti, a long, unstitched cloth, wound about the waist and reaching below the ankles, is considered a formal wear of Tamils. It can be wrapped in many different styles. *Veshti* is a Tamil word derived from the Sanskrit *veshtana*, "encircling." Also called *vetti* or *dhoti* in Hindi, *pancha* in Andhra Pradesh and *panche* in Karnataka. The word is also related to the Sanskrit "Pancha" meaning "five"; this may be a reference either to the fact that a 5-yard-long strip of cloth is used.

The garment enjoys an eminent status across the Indian subcontinent. It has become something of a mascot of cultural assertion, being greatly favoured by politicians and cultural icons such as classical musicians, poets and literateurs. Thus, the *Veshti* for many has taken on a more cultural nuance while the 'suit-and-tie' or, in less formal occasions, the ubiquitous shirt and pants, are seen as standard formal and semi-formal wear. In southern India and Tamil homeland in Sri Lanka, the garment is worn at all cultural occasions and traditional ceremonies. The bride-groom in Tamil wedding and the host/main male participant of other rituals and ceremonies have necessarily to be dressed in the traditional *Veshti* while performing the ceremonies. Many of the temples in southern India and Sri Lanka require that males entering the precincts of the temple be dressed formally in "*Veshti*" and *Angavastram*".

Veshti is usually white or cream in colour, although colourful hues are used for specific religious occasions or sometimes to create more vivid ensembles. White or turmeric-yellow is the prescribed hues to be worn by men at their weddings. *Pattu Veshti* (Silk), is often used on these special occasions and are expensive. Vermilion-red *Veshti* is often used by priests at temples, especially in Maharashtra. Kings and poets used rich colours and elaborate gold-thread embroideries. Cotton *Veshti* suit the climatic conditions for daily usage.

Unspoken rules of etiquette govern the way the *Veshti* is worn. Men will occasionally fold the garment in half to resemble a short skirt when working, cycling, etc., and this reveals the legs from the butt downwards. However, it is considered disrespectful to speak to men or to one's social inferiors with the *Veshti* folded up in this manner. When faced with such a social situation, the fold of the package is loosened

with an imperceptible yank of the hand and allowed to cover the legs completely. *Veshti* do not have pockets, but they do have a roll at the waistline. It is possible to carry small items such as keys, cash, and some IDs by placing them in the roll. With some practice your items will be secure and easily accessible.

Over the past century or more, western styles of clothing have been steadily gaining ground in Southern India and Sri Lanka, gradually rendering the *Veshti* a garment for home-wear, not generally worn to work. It is less popular among the youth in major metropolises and is viewed as rustic, unfashionable and not 'hip' enough for the younger age-set. However, use of the *Veshti* as a garment of daily use and home-wear in rural areas continues largely unabated.

How to Wear a Veshti

1. The *Veshti* is one long piece of cloth. Start by folding it in half so that it is half its original length.
2. Drape the *Veshti* behind you. The stripe should be vertical and held at the top by the left hand. The top of the folded side should be in your right hand and the *Veshti* should drape almost to the ground behind your heels.
3. Bring together in front of you the folded side in your right hand to meet the stripe side in your left hand.
4. Hold both the folded and stripe side in your left hand and bring them at even tension directly to your left side, keeping the bottom of the *Veshti* level and near the ground.
5. Hold the stripe side in your left hand as you accordion fold the fold side with your right hand until it is even horizontally with your left leg.
6. There should now be a folded bunch in your right hand. Slightly lift this bunch in your right hand as you bring the stripe side over it to your right side. The *Veshti* is now wrapped around you. What is left is adjusting the tightness and rolling it down to hold the tension in place.



7. Take the bunch in your right hand twist it slightly together and to the left and slip the top side of the *Veshti* just over the bunch to hold it in place.
8. Even up the stripe side so that the stripe is vertical and the *Veshti* drapes level just above the floor.
9. Roll the top of the *dhoti* down to a comfortable waist level, somewhere below the belly button.

M R LAWS SOLICITORS

Incorporating Ranjit & Co.

WE CARRYOUT

ALL TYPES OF

LEGAL WORK

180 Mitcham Road, Tooting, London SW17 9NJ

Tel : 020 8767 9717 / 020 8672 3447 Fax : 020 876 9684 DX : 58860 Tooting South

Email : mrlaws_solicitors@yahoo.com

This firm does not accept service via email. This firm is regulated by the Law Society

பத்திரிகையாளர்கள், ஆய்வாளர்கள், பல்துறை அறிஞர்கள், சமூகத் தொண்டர்களை உள்ளடக்கிய ஒரு சுயேட்சைக் குழுவின் படைப்பு



வெளியீட்டாளர்:

Tamil Information Centre (TIC), THULASI, Bridge End Close, Kingston Upon Thames KT2 6PZ

Tel: 0208 546 1560 Email: info.tic@sangu.org